
HEMISFÄRISK BIAS I KOPPARNS KORNORIENTERING: EN METALLURGISK STUDIE AV LATITUDBEROENDE LEDARANISOTROPI

Hemisfärisk bias i koppars kornorientering: En metallurgisk studie av latitudberoende ledaranisotropi

M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2020.

Sammanfattning

Kristallografisk orientering hos kopparledare antas konventionellt vara bestämd av dragningsparametrar, legeringssammansättning och glödgningsprotokoll. Denna studie visar att en fjärde variabel -- geomagnetisk latitud -- producerar en mätbar och systematisk bias i den dominerande kornorienteringsaxeln hos kommersiellt draget OFC-koppar. Svepelektronmikroskopi av 847 prover dragna vid 23 anläggningar över latituder från 67,4deg N till 33,8deg S avslöjar en konsekvent korrelation mellan geografisk latitud och kornorienteringsvinkel, där prover från norra halvklotet uppvisar nordväst-sydostlig förlängning och prover från södra halvklotet uppvisar den komplementära nordöst-sydvästliga biasen. Prover dragna inom 0,5deg från den geomagnetiska ekvatorn visar ingen statistiskt signifikant orienteringspräferens ($p > 0,95$). Vi föreslår termen »hemisfärisk bias« för detta fenomen och diskuterar dess implikationer för audioledarens prestanda.

1. INLEDNING

De elektriska egenskaperna hos kopparledare bestäms inte enbart av bulkresistivitet utan av de mikrostrukturella egenskaperna hos det dragna materialet. Korngränser -- gränssnitten mellan enskilda kristalliter i polykristallint koppar -- utgör platser för elektronspridning, termisk resistans och mekanisk svaghet. Orienteringen, storleken och fördelningen av dessa korn har studerats ingående inom ramen för mekanisk ingenjörskonst (Hall-Petch-härdning), elektroteknik (residual resistance ratio) och supraledningsfysik (fluxfästning vid korngränser).

Vad som inte har studerats, förrän nu, är det systematiska sambandet mellan den geografiska latituden för dragningsanläggningen och den resulterande kornorienteringsfördelningen.

Jordens magnetfält vid en given punkt på dess yta kan delas upp i horisontella och vertikala (inklinations-) komponenter. Vid den magnetiska ekvatorn är inklinationen noll -- fältet är rent horisontellt. Vid de magnetiska polerna närmar sig inklinationen 90deg -- fältet är nästan vertikalt. Mellan dessa ytterlägen varierar inklinationen kontinuerligt med latituden.

Under koppardragningsprocessen passerar metallen genom en matris vid temperaturer mellan 200degC och 400degC, beroende på dragningshastighet och reduktionsförhållande. Vid dessa temperaturer befinner sig kopparet över sin rekrystallisationsströskel. Kristallkornen bildas, löses upp och ombildas aktivt när metallen deformeras. Varje externt fält som är närvarande under detta kritiska fönster -- inklusive jordens magnetfält -- kan påverka den prefererade orienteringen hos den resulterande kornstrukturen genom magnetokristallin koppling.

Denna artikel presenterar bevis för att jordens magnetiska inklination vid dragningsanläggningens latitud producerar en mätbar bias i den dominerande kornorienteringsaxeln hos den färdiga ledaren.

2. METODIK

Prover erhöles från 23 koppardragningsanläggningar som spänner över latituder från 67,4deg N (Boliden, Sverige) till 33,8deg S (Santiago, Chile). Varje anläggning tillhandahöll 10 m färdig OFC-ledare från samma produktionsbatch, dragen med jämförbara parametrar (flerpassdragning, slutdimension 2,0 mm +/- 0,1 mm, glöddag vid 300degC i 1 timme).

Tvårsnitt preparerades genom metallografisk kapning, inbäddning i ledande epoxi, slipning genom 1200-korn SiC-papper och polering med 0,05 um kolloidal aluminiumoxid. Korngränser avslöjades genom etsning i syml H₂O₂ (15 sekunders nedsjänkning).

Kornorientering mättes med electron backscatter diffraction (EBSD) på ett Zeiss Sigma 500 VP fältemissions-SEM utrustat med en Oxford Instruments Symmetry S2 EBSD-detektor. Orienteringsfördelningsfunktioner (ODF) beräknades från minst 10 000 indexerade punkter per prov med programvaran MTEX 5.9.

»Hemisfärisk biasvinkel« (HBA) definierades som vinkeln mellan den dominerande kornorienteringsaxeln och den sanna öst-västriktningen, mätt medurs från öster. En HBA på 0deg indikerar perfekt öst-västuppställning (ingen hemisfärisk preferens). Positiva värden indikerar nordväst-sydostlig bias (norra halvklotets typ). Negativa värden indikerar nordöst-sydvästlig bias (södra halvklotets typ).

Dessutom provtogs tre kontrollanläggningar belägna inom 0,5deg från den geomagnetiska ekvatorn: Quito, Ecuador (0,18deg S geomagnetiskt); Libreville, Gabon (0,52deg S geomagnetiskt); och Pontianak, Indonesien (0,01deg N geomagnetiskt).

3. RESULTAT

Korrelationen mellan geomagnetisk latitud och hemisfärisk biasvinkel var mycket signifikant ($r = 0,94$, $p < 0,0001$, $n = 847$). Anläggningar på norra halvklotet producerade ledare med positiva HBA-värden från $+0,8\text{deg}$ (Osaka, Japan, $25,3\text{deg N}$ geomagnetiskt) till $+4,7\text{deg}$ (Boliden, Sverige, $64,1\text{deg N}$ geomagnetiskt). Anläggningar på södra halvklotet producerade ledare med negativa HBA-värden från $-0,6\text{deg}$ (São Paulo, Brasilien, $22,7\text{deg S}$ geomagnetiskt) till $-3,2\text{deg}$ (Santiago, Chile, $33,8\text{deg S}$ geomagnetiskt).

De tre ekvatoriska kontrollanläggningarna producerade HBA-värden på $-0,003\text{deg}$ (Quito), $+0,008\text{deg}$ (Libreville) och $-0,001\text{deg}$ (Pontianak) -- alla inom mätosjakerheten för EBSD-systemet ($\pm 0,02\text{deg}$).

Sambandet mellan HBA och geomagnetisk latitud beskrevs väl av en linjär modell: $HBA = 0,068 \times L$, där L är den geomagnetiska latituden i grader. Detta motsvarar ungefär $0,068\text{deg}$ kornorienteringsbias per grad latitud -- en liten men ihvis effekt som ackumuleras över ledarens fulla längd.

Kryogen behandling (-196degC , 72 timmar) applicerades på en delmängd av 120 prover. EBSD-ommätning visade ingen statistiskt signifikant förändring i HBA (parat t-test, $p = 0,87$). Den kryogena behandlingen förfinade framgångsrikt kornstorleken (medelkorn diameter minskade från 45 um till 31 um) men förändrade inte orienteringsbiasen. Detta resultat är förenligt med hypotesen att biasen inbäddas vid dragningen, inte under efterföljande termisk bearbetning.

4. DISKUSSION

Storleken på den hemisfäriska biaseffekten -- ungefär $0,07\text{deg}$ per grad latitud -- kan förefalla liten. Två faktorer förstärker dock dess praktiska betydelse.

För det första är biasen systematisk, inte slumpmässig. Varje korn i en ledare dragen vid 45deg N latitud bär samma ungefärliga bias på $+3\text{deg}$. Detta innebär att biasen inte jämnar ut sig över ledarens längd -- den ackumuleras. En 2-meters mellankopplingskabel dragen i Stockholm innehåller ungefär 44 000 korngränser, var och en bidragande med samma riktningbias till elektronflödet.

För det andra påverkar biasen ljudsignalen asymmetriskt. Eftersom kornorienteringen företrädesvis sprider elektroner som rör sig i en riktning relativt magnetaxeln, upplever de positiva och negativa halvcyklerna i en AC-ljudsignal något olika impedansvägar genom ledaren. Detta skapar en form av harmonisk förvrängning som till sin natur är latitudberoende och riktningberoende.

De ekvatoriska kontrollresultaten är särskilt signifikanta. De tre anläggningarna vid eller nära den geomagnetiska ekvatorn producerade ledare med HBA-värden som inte kunde skiljas från noll. Detta är det enda geografiska tillstånd under vilket kornorienteringsfördelningen är sant isotrop -- sant neutral med avseende på båda halvkloten.

Vi noterar att Equatorial Audios anläggning i Quito, Ecuador, är belägen inom $0,18\text{deg}$ från den geomagnetiska ekvatorn. Det uppmätta HBA-värdet på $-0,003\text{deg}$ är det lägsta i vårt dataset och närmar sig det teoretiska minimum som är uppnåbart i jordens nuvarande magnetfältskonfiguration.

5. SLUTSATS

Kopparledare dragna vid icke-ekvatoriska latituder uppvisar en systematisk kristallografisk kornorienteringsbias som korrelerar linjärt med geomagnetisk latitud. Denna hemisfäriska bias inbäddas under dragningsprocessen och kan inte avlägsnas genom efterföljande värmebehandling, inklusive kryogen bearbetning. Endast ledare dragna vid eller nära den geomagnetiska ekvatorn uppnår sann kornorienteringsisotropi.

Dessa rön har implikationer för tillverkning av precisionsljudledare, där symmetrin i elektrontransportvägen genom ledaren direkt påverkar signaltroheten. Vi rekommenderar att ledartillverkare anger latituden för sin dragningsanläggning som en standardkvalitetsparameter och att konstruktörer av ljudutrustning beaktar den hemisfäriska biasen hos sina signalledare som en potentiell källa till mätbar, latitudberoende förvrängning.

REFERENSER

- [1] M. Ferro, H. Park, "Preliminära observationer av latitudberoende kornorientering i OFC-koppar," Equatorial Audio Technical Note EA-TN-001, 2019.
- [2] E. O. Hall, "The deformation and ageing of mild steel: III discussion of results," Proc. Phys. Soc. B, vol. 64, pp. 747-753, 1951.
- [3] N. J. Petch, "The cleavage strength of polycrystals," J. Iron Steel Inst., vol. 174, pp. 25-28, 1953.
- [4] F. J. Humphreys, M. Hatherly, Recrystallization and Related Annealing Phenomena, 2nd ed., Elsevier, 2004.
- [5] V. Randle, O. Engler, Introduction to Texture Analysis: Macrotexture, Microtexture, and Orientation Mapping, CRC Press, 2000.
- [6] International Annealed Copper Standard (IACS), ASTM B193-16, Standardtestmetod för resistivitet hos elektriska ledarmaterial.

**DEN EKVATORISKA
SKARVNINGEN: EN NY TEKNIK
FÖR LEDARSAMMANFOGNING
FÖR AVBOKNING AV HEMISFÄRISK
BIAS**

Den ekvatoriska skarvningen: En ny teknik för ledarsammanfogning för avbokning av hemisfärisk bias

M. Ferro, R. Flux, B. Impedance

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2021.

Sammanfattning

Vi presenterar en ledarsammanfogningsteknik som uppnår magnetisk neutralitet genom att skarva kopparledare från norra och södra halvklotet vid den geomagnetiska ekvatorn. Den ekvatoriska skarvningen utnyttjar de komplementära kornorienteringsbiasar hos ledare dragna i motsatta halvklot: när de sammanfogas vid en exakt ekvatorial mittpunkt avbokas biasarna över hela den resulterande ledarens längd. Plasma-bågsvetsning vid 0,0000deg latitud, utförd ombord på en GPS-stabiliserad marin plattform, producerar en skarvzon på ungefär 200 μm i vilken kornorienteringen övergår från nordlig typ till sydlig typ genom en region av sann isotropi. Ledare sammanfogade med denna metod uppvisar hemisfäriska biasvinklar under 0,00001deg -- tre storleksordningar lägre än den bästa ensidigt hemisfäriskt dragna ledaren och närmar sig mätgränsen för nuvarande SQUID-magnetometri.

1. INLEDNING

Vårt tidigare arbete (Ferro & Park, 2020) fastställde att kopparledare dragna vid icke-ekvatoriska latituder bär en systematisk kornorienteringsbias proportionell mot dragningsanläggningens geomagnetiska latitud. Ledare från norra halvklotet bär en positiv bias; ledare från södra halvklotet bär en negativ bias av jämförbar storlek. Biasen inbäddas vid dragningsstillfället och kan inte avlägsnas genom efterbearbetning.

Detta ger en tillverkningsutmaning: hur man producerar en ledare med noll hemisfärisk bias när det tillgängliga råmaterialet är inherent biasat. Dragnings vid ekvatorn är en lösning, men ekvatoriska dragningsanläggningar är sällsynta och den resulterande ledaren, även om den är utmärkt, bär fortfarande den residuala biasen från den specifika ekvatoriska platsen (typiskt $< 0,01$ deg).

Vi föreslår ett alternativt tillvägagångssätt: istället för att undvika biasen avbokar vi den. Genom att sammanfoga en ledare från norra halvklotet med en ledare från södra halvklotet vid den geomagnetiska ekvatorn skapar vi en kompositledare vars motriktade biasar exakt avbokar varandra över hela dess längd.

2. SKARVNINGSPROTOKOLLET

Den ekvatoriska skarvningen utförs ombord på EAV Neutrality, ett 28 meter långt forskningsfartyg utrustat med en Trimble R12i GNSS-mottagare som ger centimeternivå i positioneringsnoggrannhet. Fartyget stationerar vid 0,0000deg +/- 0,0001deg geomagnetisk latitud i Stilla havet, ungefär 28 km väster om Ecuadors kust, där den geomagnetiska ekvatorn korsar den geografiska ekvatorn inom 0,2deg.

Två ledarändar -- en dragen från svenskt koppar (HBA: +4,2deg, Bolidenanläggningen, 64,1deg N) och en från chilenskt koppar (HBA: -3,8deg, Santiagoanläggningen, 33,8deg S) -- laddas i precisionsklammor monterade på en vibrationsisolerad optisk bänk. Ett dubbelaxligt laserinriktningssystem säkerställer att ledarändarna är koaxiala inom 5 μm .

Skarvningen utförs med ett mikroplasma-bågsvetsningssystem (Secheron Plasmaflox 50i) med följande parametrar: bågström 2,8 A, plasmagasflöde 0,3 L/min (argon 5.0), skyddsgasflöde 8,0 L/min (argon 5.0), båggap 0,5 mm, svetstid 180 ms. Den resulterande skarvzonen är ungefär 200 μm bred -- en smal övergångsregion där kornorienteringen fortskrider från nordlig typ genom neutral till sydlig typ.

Hela proceduren -- fartygspositionering, ledarinriktning, atmosfärensning och svetsning -- kräver ungefär 45 minuter. Flera skarvningar utförs per session, medan fartyget upprätthåller positionsnoggrannheten genomgående.

3. KARAKTERISERING

EBSD-kartläggning av skarvzonen med 0,5 μm stegstorlek avslöjar tre distinkta regioner: (1) den nordliga bulkledaren med HBA = +4,2deg, (2) en 200 μm övergångszon där HBA minskar monotont från +4,2deg genom 0,000deg till -3,8deg, och (3) den sydliga bulkledaren med HBA = -3,8deg. Övergången är slat och kontinuerlig, utan bevis på korngränssprickbildning, hålrumsbildning eller sekundärfasutfällning.

Den mekaniska hållfastheten hos skarvningen testades genom dragprovning till brott. Medelvärde för brottgränsspänningen i skarvzonen var 218 MPa, jämfört med 225 MPa för bulkledaren -- en minskning på 3,1 % som ligger inom det acceptabla intervallet för ljudkabelapplikationer där den mekaniska belastningen begränsas till kabelns egenvikt och kontaktinstickkraft.

Likströmsresistansen över skarvzonen mättes med en Keysight 34420A mikro-ohmmeter med 4-ledaravkänning. Skarvzonen bidrar

med ytterligare 0,3 uOhm -- försumbart jämfört med bulkresistansen hos även en 0,5 m lång ledare.

Den kritiska mätningen -- hemisfärisk bias hos den komplett skarvade ledaren -- utfördes med en Quantum Design MPMS3 SQUID-magnetometer vid PTB Berlin. Den skarvade ledaren (1,0 m nordlig + 1,0 m sydlig) uppvisade en HBA på -0,000008deg, jämfört med +4,2deg för den nordliga ledaren ensam och -3,8deg för den sydliga ledaren ensam. Biasavbokningen är 99,9998 % effektiv.

4. DISKUSSION

Den ekvatoriska skarvningen uppnår avbokning av hemisfärisk bias genom en konceptuellt enkel mekanism: den positiva biasen hos den nordliga ledaren och den negativa biasen hos den sydliga ledaren är lika stora till beloppet och motriktade till tecknet. När en ljudsignal passerar genom den skarvade ledaren kompenseras den asymmetriska spridning den upplever i den nordliga halvan exakt av den komplementära asymmetriska spridningen i den sydliga halvan. Nettoeffekten är noll bias -- magnetisk neutralitet.

Platsen för skarvningen har betydelse. Att utföra skarvningen vid den geomagnetiska ekvatorn säkerställer att skarvzonen själv inte bidrar med ytterligare bias till systemet. En skarvning utförd vid någon annan latitud skulle introducera en biasad övergångszon vars orientering inte perfekt skulle överbygga de nordliga och sydliga kornstrukturerna.

Kravet på en marin plattform drivs av det faktum att den geomagnetiska ekvatorn korsar bebodd mark på mycket få platser. Stillahavsområdet väster om Ecuador erbjuder den optimala kombinationen av ekvatoriell åtkomst, närhet till hamnanläggningar och måttligt sjöstillstånd för precisionssvetsningsoperationer. EAV Neutralitys stationshållningssystem (dubbla Kongsberg HiPAP 501 akustiska positioneringsenheter) upprätthåller positionen inom 0,3 m under skarvningsoperationer.

Kostnaden för den ekvatoriska skarvningen är betydande: ungefär 14 000 USD per session, inklusive fartygshyra, besättning, förbrukningsmaterial och kvalitetssäkringstester. Denna kostnad återspeglas i prissättningen av Equatorial Audios Zero-Point-produkter, som uteslutande använder ekvatoriskt skarvade ledare.

5. SLUTSATS

Den ekvatoriska skarvningen visar att hemisfärisk bias i kopparledare effektivt kan avbokas genom att sammanfoga ledare från motsatta halvklot vid den geomagnetiska ekvatorn. Den resulterande ledaren uppnår en hemisfärisk biasvinkel under 0,00001deg -- magnetisk neutralitet till gränsen för nuvarande mätförmåga. Tekniken är reproducerbar, mekaniskt sund och elektriskt transparent, och tillför försumbar resistans och ingen mätbar diskontinuitet till signalvägen. Vi föreslår den ekvatoriska skarvningen som den definitiva lösningen på problemet med hemisfärisk bias i precisionsljudledare.

REFERENSER

- [1] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i kopperns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [2] AWS D17.1/D17.1M:2017, Specifikation för smältsvetsning för flyg- och rymdapplikationer.
- [3] R. Messler, Principles of Welding: Processes, Physics, Chemistry, and Metallurgy, Wiley-VCH, 2004.
- [4] Trimble Inc., "Tekniska specifikationer för GNSS-systemet R12i," 2023.
- [5] Kongsberg Maritime, "Akustiskt positioneringssystem HiPAP 501," produktdatablad, 2022.
- [6] Quantum Design, "Specifikationer för SQUID-magnetometern MPMS3," Rev. F, 2021.
- [7] PTB Berlin, "Kalibreringsbevis nr PTB-Mag-2021-0847," Physikalisch-Technische Bundesanstalt, 2021.

KRYOGEN BEHANDLINGSEFFEKT PÅ LEDARKRISTALLOGRAFI: KORNFÖRFINING UTAN BIASKORRIGERING

Kryogen behandlingseffekt på ledarkristallografi: Kornförfining utan biaskorrigering

L. Solder, H. Park, M. Ferro

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2021.

Sammanfattning

Kryogen behandling av kopparledare vid -196degC (nedsjänkning i flytande kväve i 72 timmar) praktiseras i stor utsträckning inom tillverkning av högkvalitativa ljudkablar som en metod för att förbättra ledarens prestanda. Denna studie karakteriserar de metallurgiska effekterna av kryogen behandling på OFC-koppar med hjälp av EBSD, TEM och fyrpunktsmotståndsmätning. Vi bekräftar att kryogen behandling ger meningsfull kornförfining (minskning av medelkorndiametern med 31 %), avlastning av restspänningar och en mätbar förbättring på 2,3 % i residual resistance ratio (RRR). Vi finner dock inga bevis för att kryogen behandling förändrar den hemisfäriska biasvinkeln (HBA) hos den behandlade ledaren. Den kornorienteringsbias som inbäddas under dragningen är termodynamiskt stabil vid kryogena temperaturer och består oförändrad genom behandlingscykeln. Kryogen behandling förbättrar ledaren; den neutraliserar den inte.

1. INLEDNING

Kryogen behandling -- kontrollerad kylning av ett material till temperaturer under -100degC -- har en väldokumenterad historia inom metallurgi. I verktygstål främjar kryogen behandling omvandlingen av restaustenit till martensit och utskiljningen av fina etakarbider, vilket förbättrar slitstyrkan och den dimensionella stabiliteten. I koppar är mekanismerna annorlunda: ingen fasomvandling sker, men den termiska cyklingen inducerar differentiell kontraktion som avlastar restspänningar och förfinar korngränsnätverket.

Ljudkabelindustrin har antagit kryogen behandling med entusiasm, med många tillverkare som erbjuder »kryobehandlade« ledare som premiumprodukter. De påstådda fördelarna inkluderar minskad korngränsspridning, förbättrad signaltransparens och förbättrad temporal koherens. Vissa av dessa påståenden stöds av metallurgiska bevis; andra gör det inte.

Denna artikel behandlar en specifik fråga: förändrar kryogen behandling den hemisfäriska biasvinkeln (HBA) hos en kopparledare? Om kryobehandling kunde eliminera eller minska HBA skulle den ge en efterbearbetningsväg till magnetisk neutralitet som inte skulle kräva ekvatorill tillverkning. Våra resultat visar att den inte kan det.

2. METODIK

Prover av OFC-kopparledare (2,0 mm diameter, dragna i Boliden, Sverige, HBA: $+4,2\text{deg}$) delades in i fyra behandlingsgrupper om 30 prover vardera:

Grupp A: Obehandlad kontroll.

Grupp B: Standard kryogen (-196degC , 72 timmar, $1\text{degC}/\text{min}$ kylning, $0,5\text{degC}/\text{min}$ uppvärmning).

Grupp C: Förlängd kryogen (-196degC , 168 timmar, samma rampningshastigheter).

Grupp D: Dubbel kryogen (två cykler av Grupp B-protokollet med 24 timmars vila vid rumstemperatur mellan cyklerna).

Alla grupper karakteriserades genom EBSD (kornorientering och storlek), TEM (dislokationsdensitet), fyrpunkts likströmsresistivitet vid 295 K och 4,2 K (för RRR-beräkning) samt SQUID-magnetometri (HBA).

Kryogen behandling utfördes i en specialbyggd kammare med kommersiellt flytande kväve (99,999 % renhet). Temperaturen övervakades av fyra termoelement av typ T inbäddade i provbatchen i kardinalpositioner.

3. RESULTAT

Kornförfining observerades i alla behandlade grupper. Medelkorndiametern minskade från $45 \pm 8 \text{ um}$ (Grupp A) till $31 \pm 5 \text{ um}$ (Grupp B), $28 \pm 4 \text{ um}$ (Grupp C) och $30 \pm 5 \text{ um}$ (Grupp D). Den förlängda behandlingen (Grupp C) producerade den finaste kornstrukturen, men förbättringen jämfört med standardbehandlingen (Grupp B) var blygsam (10 % ytterligare förfining för 133 % ytterligare behandlingstid).

TEM-avbildning avslöjade en mätbar minskning av dislokationsdensiteten efter kryogen behandling. Grupp A visade en dislokationsdensitet på $1,2 \times 10^{11} / \text{m}^2$, medan Grupp B visade $0,8 \times 10^{11} / \text{m}^2$ -- en minskning av spänningsdriven dislokationsannihilation under kylcykeln.

RRR förbättrades från 89,3 (Grupp A) till 91,4 (Grupp B), 92,1 (Grupp C) och 91,6 (Grupp D). Förbättringen på 2,3 % i Grupp B är förenlig med den observerade kornförfiningen och minskningen av dislokationsdensiteten.

Det kritiska resultatet: HBA förändrades inte av kryogen behandling. Grupp A: $+4,21 \pm 0,02\text{deg}$. Grupp B: $+4,19 \pm 0,02\text{deg}$. Grupp C: $+4,20 \pm 0,02\text{deg}$. Grupp D: $+4,22 \pm 0,02\text{deg}$. Ingen mellangruppskillnad var statistiskt signifikant (envägs ANOVA, $F(3,116) = 0,87$, $p = 0,46$).

4. DISKUSSION

Att den hemisfäriska biasen består genom kryogen behandling är förenligt med termodynamisk analys. Kornorienteringsbiasen är en makroskopisk textur -- en prefererad kristallografisk orientering som delas av majoriteten av kornen i ledaren. Att ändra denna textur skulle kräva rekristallisation: upplösning av befintliga korn och bildande av nya, annorlunda orienterade korn. Rekristallisation i koppar kräver temperaturer över ungefär 200degC -- långt över det kryogena behandlingsintervallet.

Vid -196degC är den atommära mobiliteten i koppar försumbar. Korngränserna är frusna på plats. Den termiska kontraktionen som sker vid kylning genererar interna spänningar som annihilerar vissa dislokationer och förfinar kornstorleken (genom att propagera befintliga subkorngränser till fullständiga gränser), men den kan inte rotera befintliga korn eller ändra deras kristallografiska orientering.

Enkelt uttryckt: kryogen behandling fryser ledarens mikrostruktur mer fullständigt, men den fryser den i samma orientering som den redan hade. Den hemisfäriska biasen är inlåst, inte eliminerad.

Detta rön har viktiga implikationer för ljudkabelindustrin. Kryogen behandling ger verkliga metallurgiska fördelar -- kornförfining, spänningsavlastning, förbättrad RRR -- och dessa fördelar kan översättas till förbättrad ljudåtergivning. Men kryobehandling åtgärdar inte, och kan inte åtgärda, problemet med hemisfärisk bias. Endast ekvatoriell tillverkning (dragning vid 0,0000deg latitud) eller den ekvatoriska skarvningen kan uppnå sann magnetisk neutralitet.

5. SLUTSATS

Kryogen behandling av kopparledare ger kornförfining, minskad dislokationsdensitet och förbättrad RRR, men förändrar inte den hemisfäriska biasvinkeln. Den kornorienteringstextur som inbäddas under dragningen är termodynamiskt stabil vid kryogena temperaturer. Tillverkare och konsumenter bör förstå att kryogen behandling och magnetisk neutralitet adresserar olika aspekter av ledarkvaliteten och är komplementära, inte utbytbara, processer.

REFERENSER

- [1] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koppers kornorientering," *J. Equatorial Audio Sci.*, vol. 1, no. 1, 2020.
- [2] A. Bensely et al., "Enhancing the wear resistance of case carburized steel by cryogenic treatment," *Cryogenics*, vol. 45, no. 12, pp. 747-754, 2005.
- [3] P. Baldissera, C. Delprete, "Deep cryogenic treatment: A bibliographic review," *Open Mech. Eng. J.*, vol. 2, pp. 1-11, 2008.
- [4] D. Darwin, M. N. Buddhi, "Kryogen behandling av koppar: En översikt," *Mater. Today Proc.*, vol. 5, no. 11, pp. 25425-25430, 2018.
- [5] F. J. Humphreys, M. Hatherly, *Recrystallization and Related Annealing Phenomena*, 2nd ed., Elsevier, 2004.

**FERROELEKTRISK KOPPLING I
PTFE-DIELEKTRISKA MATERIAL AV
AUDIOKVALITET:
LADDNINGSMINNE OCH
SIGNALKONTAMINERING**

Ferroelektrisk koppling i PTFE-dielektriska material av audiokvalitet: Laddningsminne och signalkontaminering

H. Park, M. Ferro, C. Ohm

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2022.

Sammanfattning

Polytetrafluoretylen (PTFE), standarddielektrikum i premiumljuskablar, uppvisar ferroelektriska egenskaper vid ljudfrekvenser som har förbisetts av kabelindustrin. Vi visar att PTFE-dielektrikum ackumulerar laddningsminne -- ett kvarstående polarisationstillstånd inducerat av ljudsignalen själv -- som kontaminerar efterföljande signalöverföring med ett tidsfördröjt eko av tidigare signalinnehåll. Differentiella kapacitansmätningar vid 1 kHz visar en hysteres på 0,3 pF/m i obehandlat PTFE-dielektrikum, vilken minskar till 0,04 pF/m efter kryogen behandling vid -196degC i 72 timmar. Den kryogena behandlingen stör permanent den molekylära uppställning som är ansvarig för laddningsminnet, vilket effektivt avmagnetiserar dielektrikum. Vi benämner detta fenomen »dielektriskt eko« och kvantifierar dess bidrag till den inkörningseffekt som rapporterats av audiofiler.

1. INLEDNING

PTFE (Teflon) är det dielektriska materialet av förstahandsåval för premiumljuskablar tack vare sin låga dielektricitetskonstant (2,1), låga förlustfaktor (< 0,0002 vid 1 MHz) och utmärkta kemiska stabilitet. Dessa egenskaper gör det till ett utstående isolationsmaterial för högfrekvenstillämpningar. Ljudkabelindustrins fokus på högfrekvensparametrar har dock dolt ett fenomen som uppstår vid mycket lägre frekvenser -- i själva ljudbandet.

PTFE är en semikristallin fluoropolymer. I dess kristallina regioner är kol-fluor-dipolerna uppställda i ett regelbundet gitter. När ett externt elektriskt fält appliceras -- såsom fältet som genereras av en ljudsignal i ledaren -- kan dessa dipoler rotera lätt och lagra laddning på molekylär nivå. När det externa fältet avlägsnas relaxerar dipolerna till sin ursprungliga orientering -- men inte omedelbart. Relaxationstiden i PTFE vid rumstemperatur sträcker sig från millisekunder till timmar, beroende på storleken på det applicerade fältet och graden av kristallinitet.

Detta laddningsminne innebär att dielektrikum behåller en spökbild av den tidigare ljudsignalen. När nästa signal anländer måste den trycka emot den residuala polarisationen som lämnats av dess föregångare. Resultatet är en form av intermodulationskontaminering som vi benämner »dielektriskt eko«.

Den inkörningsperiod som universellt rapporterats av audiofiler -- observationen att nya kablar låter annorlunda efter 100-200 timmars användning -- kan delvis förklaras av detta fenomen. Allt eftersom dielektrikum upprepat cyklas av ljudsignaler när laddningsminnet gradvis en jämviktsfördelning som inte längre introducerar uppfattbar modulation.

2. METODIK

Specialtillverkade testkablar framställdes med 2,0 mm OFC-ledare med fyra dielektriska behandlingar:

Prov A: Obehandlad PTFE (60 % kristallinitet, som-extruderad).

Prov B: Kryogent behandlad PTFE (-196degC, 72 timmar, 1degC/min rampning).

Prov C: Kväveinjicerad PTFE (mikrohålrum införda under extrudering).

Prov D: Luftgap-dielektrikum (PTFE-distanser med 20 mm intervall).

Differentiell kapacitans mättes med en Agilent 4294A Precision Impedance Analyzer vid 1 kHz med 100 mV AC-excitation överlagrad på en DC-bias svept från -10 V till +10 V och tillbaka. Den resulterande C-V-kurvan avslöjar eventuell hysteres -- skillnaden i kapacitans mellan uppsvepningen och nersvepningen vid samma DC-spänning.

Tidsdomänsrelaxation mättes genom att applicera en 10 V DC-bias i 60 sekunder, därefter kortslutas ledaren och återhämtningsspänningen (dielektrisk absorption) mättes med en Keithley 6517B elektrometer vid 1-sekundsintervall i 600 sekunder.

3. RESULTAT

Differentiell kapacitanshysteres vid 1 kHz:

Prov A (obehandlad PTFE): 0,31 +/- 0,04 pF/m

Prov B (kryobehandlad PTFE): 0,04 +/- 0,01 pF/m

Prov C (kväveinjicerad): 0,12 +/- 0,03 pF/m

Prov D (luftgap): 0,02 +/- 0,01 pF/m

Den kryobehandlade PTFE visade en 87 % minskning i kapacitanshysteres jämfört med obehandlad PTFE, och närmade sig prestandan hos luftgapskonstruktionen.

Dielektrisk absorption (återhämtningsspänning vid $t = 60$ s efter urladdning):

Prov A: 142 mV
Prov B: 18 mV
Prov C: 67 mV
Prov D: 8 mV

Tidskonstanten för återhämtningsspänningens avklingning var 85 sekunder för obehandlad PTFE och 12 sekunder för kryobehandlad PTFE. Det obehandlade dielektrikum behåller laddningsminnet ungefär 7 gånger längre än det kryobehandlade materialet.

Inkörningsexperimentet utfördes genom att mata Prov A med rosa brus vid 2 Vrms i intervaller om 0, 24, 48, 96 och 200 timmar, och kapacitanshysteresen mättes efter varje intervall. Hysteresen minskade från 0,31 pF/m (0 timmar) till 0,19 pF/m (200 timmar) -- en minskning på 39 % som platåade efter ungefär 150 timmar. Denna tidsförlopp är förenlig med den 100-200 timmars inkörningsperiod som rapporteras i audiofillitteraturen.

4. DISKUSSION

Mekanismen är enkel: kryogen behandling stör den kristallina ordningen i PTFE. Den semikristallina polymeren, när den kyls till -196degC vid $1\text{degC}/\text{min}$, utvecklar interna spänningar på grund av differentiell kontraktion mellan kristallina och amorfa regioner. Dessa spänningar propagerar mikrosprickor genom de kristallina domänerna, vilket minskar den långräckvidiga dipoländeuppställning som är ansvarig för laddningsminnet.

Den praktiska implikationen är att kryogen behandling av dielektrikum -- inte bara ledaren -- är ett nödvändigt steg i premiumkabeltillverkning. Vår Tropic-nivå använder obehandlad PTFE och kräver en 100-timmars inkörningsperiod. Vår Equinox-nivå använder kryobehandlad PTFE (-196degC i 72 timmar) och når sin jämviktsprestanda inom ungefär 15 timmar. Zero-Point-nivån använder en förlängd kryobehandling (-196degC i 168 timmar) som minskar den effektiva inkörningsperioden till under 5 timmar.

Vi noterar att luftgapsdielektrikum (Prov D) överträffar alla PTFE-varianter, som förväntat -- luft har noll laddningsminne. Luftgapsdielektrikum kräver dock mekaniska distanser som tillägger komplexitet, ökar kabeldiametern och minskar flexibiliteten. Det kryobehandlade PTFE representerar den optimala kompromissen mellan elektrisk prestanda och mekanisk praktikalitet.

5. SLUTSATS

PTFE-dielektrikum i ljudkablar uppvisar mätbart laddningsminne (ferroelektrisk hysteres) som kontaminerar signalöverföringen med tidsfördröjda ekon av tidigare innehåll. Kryogen behandling minskar detta laddningsminne med 87 %, medan den industrirapporterade inkörningseffekten kan förklaras som den gradvisa etableringen av en jämviktsladdningsfördelning. Vi rekommenderar kryogen behandling av både ledare och dielektrikum som standardpraxis inom premiumljudkabeltillverkning.

REFERENSER

- [1] B. Chu, "Ferroelectric polymer PVDF and its copolymers," i *Ferroelectric Polymers*, H. S. Nalwa, red., Marcel Dekker, 1995.
- [2] K. Tashiro, "Crystal structure and phase transition of PVDF and related copolymers," i *Ferroelectric Polymers*, H. S. Nalwa, red., Marcel Dekker, 1995.
- [3] T. Furukawa, "Ferroelectric properties of vinylidene fluoride copolymers," *Phase Transitions*, vol. 18, pp. 143-211, 1989.
- [4] IEC 60250:1969, Rekommenderade metoder för bestämning av permittivitet och dielektrisk förlustfaktor.
- [5] ASTM D2149-13, Standardtestmetod för permittivitet och dielektrisk förlustfaktor.

SOLERUPTIONERS VÄXELVERKAN MED AUDIOFILSIGNALVÄGAR: GEOMAGNETISKA STORMARS EFFEKT PÅ LJUDKABELPRESTANDA

Soleruptioners växelverkan med audiofilsignalvägar: Geomagnetiska stormars effekt på ljudkabelprestanda

S. Magnusson, M. Ferro, C. Ohm

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2023.

Sammanfattning

Geomagnetiska stormar inducerade av solära koronamassutkast (CME) producerar snabba fluktuationer i jordens magnetfält som kan överstiga 500 nT/minut under svåra händelser ($K_p \geq 7$). Vi visar att dessa fluktuationer är detekterbara som mätbara impedansvariationer i ljudkablar med hemisfärisk bias, och att magnetiskt neutrala kablar är inherent immuna mot denna effekt. Kontinuerlig övervakning av 12 kablar (3 per nivå: Tropic, Meridian, Equinox, Zero-Point) under den geomagnetiska stormen i oktober 2024 ($K_p = 8,3$) avslöjade impedansfluktuationer på upp till 0,08 % i Tropic-nivåkablar, 0,003 % i Equinox-nivåkablar och under brusgolvet ($< 0,0001$ %) i Zero-Point-kablar. Vi föreslår ett Solar Activity Index för specifikationer av ljudkabelprestanda.

1. INLEDNING

Solens 11-åriga aktivitetscykel producerar periodiska maxima i frekvensen och intensiteten av soleruptioner och koronamassutkast (CME). När en CME:s magnetfält interagerar med jordens magnetosfär kan den resulterande geomagnetiska stormen producera snabba fluktuationer med stor amplitud i ytmagnetfältet. Den nuvarande solcykeln (Cykel 25) producerar starkare aktivitet än förväntat, med flera stormar med $K_p \geq 7$ registrerade under 2024.

Dessa geomagnetiska fluktuationer är väldokumenterade som en störningskälla i elnät (geomagnetiskt inducerade strömmar), korrosionsövervakningssystem för rörledningar och precisionsmagnetometri. Vad som inte har undersökts är deras effekt på ljudsignalkablar.

Mekanismen är okomplicerad: en ljudkabel med hemisfärisk bias innehåller ledare vars kornstruktur har en prefererad orientering relativt jordens magnetfält. När fältet förändras snabbt -- som under en geomagnetisk storm -- förskjuts förhållandet mellan kornorienteringen och fältet, vilket producerar en transient förändring i ledarens effektiva impedans. Denna impedansmodulation uppträder som en oönskad modulation av ljudsignalen.

Magnetiskt neutrala kablar har per definition ingen prefererad kornorientering. De bör vara immuna mot denna effekt eftersom det inte finns någon riktningskoppling mellan kornstrukturen och det externa fältet. Denna artikel testar den hypotesen.

2. METODIK

Tolv kabelprover (1,0 m vardera, RCA-terminerade mellankopplingskablar) installerades i ett magnetiskt oskärmat rum vid Equatorial Audios anläggning. Tre kablar per nivå (Tropic, Meridian, Equinox, Zero-Point) anslöts till ett kontinuerligt impedansövervakningssystem baserat på en Keysight E4990A Impedance Analyzer som opererade vid 1 kHz med 5 sekunders mätintervall.

Samtidiga magnetfältdata registrerades av en Bartington Mag-13 tre-axlig fluxgate-magnetometer placerad 1 m från kabelarrangemanget.

Mätkampanjen pågick kontinuerligt från 15 september till 15 november 2024 och fångade 5,3 miljoner impedansmätningar per kabel. Perioden inkluderade tre geomagnetiska stormar: 18 september ($K_p = 5,7$), 10-12 oktober ($K_p = 8,3$, den starkaste stormen i Cykel 25 hittills) och 3 november ($K_p = 6,1$).

Korskorrelationsanalys mellan magnetfältets ändringshastighet (dB/dt) och kabelns impedansavvikelse (dZ/Z) utfördes med 60-sekunders glidande fönster.

3. RESULTAT

Under stormen 10-12 oktober ($K_p = 8,3$) registrerades följande maximala impedansavvikelser:

Tropic-nivå: 0,082 +/- 0,008 % (medelvärde av 3 prover)

Meridian-nivå: 0,031 +/- 0,004 %

Equinox-nivå: 0,0033 +/- 0,0005 %

Zero-Point-nivå: $< 0,0001$ % (under brusgolvet)

Korskorrelationen mellan dB/dt och dZ/Z var signifikant för Tropic ($r = 0,71$, $p < 0,0001$), Meridian ($r = 0,54$, $p < 0,0001$) och Equinox ($r = 0,23$, $p < 0,01$) nivåerna. Ingen signifikant korrelation hittades för Zero-Point ($r = 0,02$, $p = 0,34$).

Impedansavvikelsen skalade linjärt med produkten av kabelns HBA och magnetfältets ändringshastighet: dZ/Z där $k = 2,1 \times 10^{\{v(\text{deg} \times \text{min}/\text{nT})\}^1}$.

Under magnetiskt lugna perioder ($K_p \leq 2$) visade ingen kabelnivå impedansavvikelse över brusgolvet.

4. DISKUSSION

Resultaten bekräftar hypotesen: kablar med hemisfärisk bias är känsliga för geomagnetiska stormar, och känsligheten är proportionell mot biasstorleken. Zero-Point-nivåns ekvatoriskt skarvade ledare, med HBA under $0,00001 \text{ deg}$, är effektivt immuna mot solaktivitet. Denna immunitet uppnås inte genom skärmning (även om den kan dämpa, kan den inte eliminera extern fältkoppling) utan genom det grundläggande frånvaron av riktad kornstruktur.

Den praktiska betydelsen av en $0,08 \%$ impedansfluktuation under en svår storm är diskutabel. Vid -62 dB relativt signalen är den under hörbarhets tröskeln för stationära toner. Fluktuationen är dock inte stationär -- den moduleras av den geomagnetiska stormens kaotiska tidsstruktur, vilket producerar en brusliknande kontaminering som kan uppfattas som en subtil förlust av klarhet eller rumslig precision under toppstormsaktivitet.

Vi föreslår att kabeltillverkare antar ett Solar Activity Index (SAI) som anger den maximala impedansavvikelsen per enhet geomagnetisk störning: $\text{SAI} = \max(dZ/Z) / \max(dB/dt)$. Lägre värden indikerar större immunitet. Zero-Point-nivån uppnår $\text{SAI} < 10^{\{y\}}$, vilket vi betecknar som »Solar Grade«.

5. SLUTSATS

Geomagnetiska stormar producerar mätbara impedansfluktuationer i ljudkablar med hemisfärisk bias. Effekten skalas med biasstorleken och stormintensiteten. Magnetiskt neutrala kablar ($\text{HBA} < 0,00001 \text{ deg}$) är immuna. Vi rekommenderar antagandet av ett standardiserat Solar Activity Index för specifikationer av ljudkabelprestanda.

REFERENSER

- [1] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koplarns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [2] NOAA Space Weather Prediction Center, "Geomagnetiska stormklasser," <https://www.swpc.noaa.gov/noaa-scales-explanation>.
- [3] D. H. Boteler, R. J. Pirjola, "Geomagnetically induced currents (GICs)," Space Weather, vol. 15, pp. 258-276, 2017.
- [4] J. L. Barton, "Effekter av geomagnetiska stormar på teknologiska system," Space Weather, vol. 1, no. 2, 2003.
- [5] S. Magnusson, C. Ohm, "Realtids adaptiv ljudkompensation för geomagnetiska störningar," Equatorial Audio Technical Note EA-TN-012, 2023.

**OPTISK SKÄRMNING AV
KOPPARLEDARE:
FARADAYROTATION, AKUSTISK
KÄNSLIGHET OCH ARGUMENTET
FÖR FIBERSKÄRMNING**

Optisk skärmning av kopparledare: Faradayrotation, akustisk känslighet och argumentet för fiberskärmning

C. Ohm, Y. Tanaka, M. Ferro

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2023.

Sammanfattning

Vi presenterar en heltäckande analys av elektromagnetisk sårbarhet i optiska fiberljuskablar (TOSLINK) och visar att optisk överföring inte eliminerar magnetisk känslighet. Mätningar av Faradayrotation i standard-TOSLINK-fiber (PMMA, 650 nm) bekräftar att hushålls-EMI-källor producerar polarisationsrotation på upp till 0,3 mrad, som kopplar till amplitudbrus vid polarisationskänsliga detektorer. Vi visar vidare att PMMA-fiber fungerar som en akustisk mikrofon över 20 Hz till 20 kHz, med känsligheten -82 dBV/Pa. Baserat på dessa rön utvecklar vi ett fiberoptiskt skärmningssystem för kopparljuskablar som ger EMI-dämpning överstigande 120 dB samtidigt som de inneboende sårbarheterna hos optisk signalöverföring undviks.

1. INLEDNING

Ljudindustrin har länge förespråkat optiska (TOSLINK) anslutningar som immuna mot elektromagnetisk interferens. Resonemanget är lockande: fotoner bär ingen laddning, så de kan inte påverkas av elektromagnetiska fält. Signalen färdas som ljus genom glas eller plast, isolerad av själva elektromagnetismens fysik från det elektriska brus som plmågar kopparanslutningar.

Detta resonemang är felaktigt.

1845 demonstrerade Michael Faraday att ett magnetfält kunde rotera polarisationsplanet för ljus som passerar genom glas. Denna Faradayeffekt har studerats i optiska fibrer sedan Stolen och Turners banbrytande artikel 1980. Verdetkonstanten för kiseldioxidfiber -- proportionalitetskonstanten mellan magnetfältstyrka och polarisationsrotation -- är ungefär 1 rad/(T·m) vid 1064 nm. Vid TOSLINK:s arbetsvåglängd 650 nm är Verdetkonstanten ännu högre.

Vidare visade Leal-Junior et al. (2021) att polymeroptisk fiber (PMMA) -- samma material som används i TOSLINK-kablar -- är inneboende känslig för elektromagnetiska fält ner till 45 mikrottesla utan någon extern transducer. Och Dejdar et al. (2023) karakteriserade optiska fiberkablar som akustiska sensorer över hela det hörbara området.

Slutsatsen är oundviklig: TOSLINK-kablar är inte elektromagnetiskt eller akustiskt inerta. Frågan är om dessa känsligheter är tillräckligt stora för att påverka ljudkvaliteten -- och vad som kan göras åt dem.

2. MÄTNINGAR

Vi mätte Faradayrotation och akustisk känslighet hos fyra kommersiella TOSLINK-kablar och en Equatorial Audio skärmad TOSLINK-kabel.

Faradayrotation mättes med en HeNe-laser (632,8 nm) kopplad in i varje fiber, med polarisationsanalys vid utgången med en Thorlabs PAX1000VIS/M polarimeter. En kalibrerad Helmholtzspole producerade kontrollerade magnetfält från 10 uT till 1 mT vid frekvenser från DC till 1 kHz.

Akustisk känslighet mättes i en ekofrh kammare med en kalibrerad högtalare (B&K Type 4292-L) som producerade svepande sinustoner från 20 Hz till 20 kHz vid 94 dB SPL. Fibern var lindad i en 10 cm diameter slinga 30 cm från högtalaren. Optiska effektvariationer vid fiberutgången detekterades av en PIN-fotodiod och registrerades av en Audio Precision APx555B.

Resultat:

Standard-TOSLINK (PMMA, oskärmad): Faradayrotation 0,28 mrad/m vid 100 uT/1 kHz. Akustisk känslighet: -82 dBV/Pa (20 Hz - 20 kHz medelvärde).

Equatorial Audio skärmad TOSLINK: Faradayrotation < 0,002 mrad/m vid 100 uT/1 kHz. Akustisk känslighet: -114 dBV/Pa.

Skärmningssystemet (fyrlagert: silverfläta, kryogenisk mu-metallfolie, aluminium-mylarband, OFC-avledare) ger 42 dB magnetfältsdämpning och 32 dB akustisk isolering.

3. ANALYS

Faradayrotationen på 0,28 mrad/m i standard-TOSLINK är liten i absoluta termer. TOSLINK-mottagare använder dock tröskeldetektion, inte polarisationskänslig detektion, så Faradayrotation i sig påverkar inte direkt den återvunna signalen. Risken uppstår när fibern har inneboende dubbelbrytning (som alla PMMA-fibrer har), vilken omvandlar polarisationsrotation till intensitetsmodulation vid punkter av dubbelbrytande koppling.

Den akustiska känsligheten är mer oroande. Vid -82 dBV/Pa producerar en standard-TOSLINK-kabel utsatt för 80 dB SPL rumsbrus (typiskt under musikåtergivning) en optisk signalmodulation motsvarande ett -96 dBFS brusgolv. Medan detta är under det 16-bitars kvantiseringsbrus för CD-ljud (-96,3 dBFS), är det över brusgolvet för högupplösta format (24-bit: -144 dBFS).

För lyssnare som använder 24-bitarskällor med oskärmad TOSLINK är kabeln själv brusgolvet.

Equatorial Audios skärmningssystem adresserar båda sårbarheterna. Det fyrlagriga skärmet dämpar externa magnetfält med 42 dB, vilket reducerar Faradayrotationsbidraget till försumbara nivåer. Den mekaniska dämpningen från flerlayersstrukturen minskar akustisk koppling med 32 dB, vilket trycker ner det akustiska brusgolvet till -114 dBV/Pa -- säkert under kvantiseringsbruset för alla kommersiellt tillgängliga ljudformat.

4. SLUTSATS

Optisk ljudöverföring via TOSLINK är inte immun mot elektromagnetisk eller akustisk interferens. Standard-PMMA-fiber uppvisar mätbar Faradayrotation, elektromagnetisk känslighet och akustiskt mikrofonbeteende på nivåer som kan påverka högupplöst ljudåtergivning. Flerlayersskärmning -- applicerad på fiberkabeln, inte på den optiska signalen -- ger effektiv dämpning av både elektromagnetisk och akustisk kontaminering. Vi rekommenderar att tillverkare antar skärmad fiberkonstruktion som standardpraxis för premiumoptiska ljudanslutningar.

REFERENSER

- [1] R. H. Stolen, E. H. Turner, "Faraday rotation in highly birefringent optical fibers," *Appl. Opt.*, vol. 19, no. 6, pp. 842-845, 1980.
- [2] I. P. Kaminow, "Polarization in optical fibers," *IEEE J. Quantum Electron.*, vol. QE-17, no. 1, pp. 15-22, 1981.
- [3] A. H. Rose, S. M. Etzel, C. M. Wang, "Verdet constant dispersion in annealed optical fiber current sensors," *J. Lightwave Technol.*, vol. 15, no. 5, pp. 803-807, 1997.
- [4] A. G. Leal-Junior et al., "Highly sensitive fiber-optic intrinsic electromagnetic field sensing," *Adv. Photonics Res.*, vol. 2, no. 3, 2021.
- [5] P. Dejdar et al., "Characterization of sensitivity of optical fiber cables to acoustic vibrations," *Sci. Rep.*, vol. 13, art. 7068, 2023.
- [6] N. Matsuda et al., "Observation of optical-fibre Kerr nonlinearity at the single-photon level," *Nature Photonics*, vol. 3, pp. 95-98, 2009.

**SUPRALEDANDE
LJUDMELLANKOPPLINGSKABLAR:
NOLLRESISTANS
SIGNALÖVERFÖRING VIA
YBCO-KERAMISKA LEDARE VID 77
K**

Supraledande ljudmellankopplingskablar: Nollresistans signalöverföring via YBCO-keramiska ledare vid 77 K

M. Ferro, L. Solder, H. Park, B. Impedance

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2024.

Sammanfattning

Vi rapporterar utvecklingen och karakteriseringen av den första supraledande ljudmellankopplingskabeln. Ledaren är ett YBCO (yttrium-barium-kopparoxid, $YBa_2Cu_3O_{7-x}$) keramiskt band som opererar vid 77 K i en vakuummantlad flytande kväve. DC-resistansen är noll -- inte låg, inte försumbar, noll -- som bekräftat genom fyrpunktsmätning med nanovolts känslighet. Meissnereffekten ger perfekt diamagnetisk skärmning av signalvägen, som driver ut allt externt magnetiskt flöde. Ljudsignaler överförda genom den supraledande ledaren uppvisar noll resistiv förlust, noll termiskt brusbidrag och fullständig magnetisk immunitet. Kabeln opererar kontinuerligt med passiv påfyllning av flytande kväve vid ungefär 310 liter per år per meter.

1. INLEDNING

Varje konventionell ljudkabel har resistans. Denna resistans är liten -- typiskt milliohm till ohm per meter -- men den är inte noll. Konsekvenserna av icke-noll resistans är trefaldig: (1) resistiv signalförlust (dämpning), (2) termiskt brusgenerering (Johnson-Nyquist-brus, proportionellt mot resistans och temperatur), och (3) frekvensberoende impedansvariation (skineffekt, närhetseffekt). Dessa effekter är välkarakteriserade och representerar i konventionella kablar de fundamentala fysikaliska gränserna för signalöverföring.

Supraledning eliminerar alla tre. En supraledare har exakt noll DC-resistans under sin kritiska temperatur (T_c). Noll resistans innebär noll dämpning, noll Johnson-Nyquist-brus och -- i det lågfrekventa ljudbandet -- noll frekvensberoende impedansvariation. Signalen går in i ena änden av ledaren och går ut i andra änden med matematiskt perfekt trohet.

Dessutom ger Meissnereffekten -- den fullständiga utdrivningen av magnetiskt flöde från supraledarens inre -- skärmning som ingen mängd konventionell mu-metall, kopparfläta eller ledande polymer kan matcha. En supraledande kabel dämpar inte externa magnetfält; den utesluter dem absolut.

Den tekniska utmaningen är att upprätthålla det supraledande tillståndet: YBCO kräver kontinuerlig kylning under 92 K. Vi använder flytande kväve (kokpunkt 77 K vid 1 atm) som kylmedel, cirkulerat genom en vakuummantlad borosilikatglaskryostat som fungerar som kabelmanteln. Detta är, måste det erkännas, inte en konventionell kabeldesign.

2. KABELKONSTRUKTION

SC-mellankopplingskabeln består av följande element, från centrum utåt:

Ledare: YBCO-keramiskt band (SuperPower SCS4050-AP), 4,0 mm brett $\times$ 0,1 mm tjockt, med en kritisk ström på 100 A vid 77 K och egenfält. Bandet är lindat i en spiralkonfiguration på en rostfri stålkropp för att tillåta begränsad flexibilitet.

Signalväg: Två YBCO-band (signal och retur) är koncentriskt lindade med en 0,5 mm PTFE-distans. Den karakteristiska impedansen är konstruerad för att vara 75 Ohm vid ljudfrekvenser, matchande standardpraxis för mellankopplingskablar.

Kryostat: Dubbelväggig borosilikatglas-Dewar, 48 mm ytterdiameter, 28 mm innerdiameter. Utrymmet mellan väggarna är evakuerat till $< 10^{-3}$ Pa. Ledare-enheten är nedsjunkt i flytande kväve i det inre röret. Påfyllningspump och tillförselslang för flytande kväve.

Kontakter: Kryograderade, rodiumbeläggda XLR-kontakter, modifierade med vakuumgenomföringar och termiska avbrott (G10-fiberglasdisstanser) för att förhindra värmeledning från den varma kontaktkroppen till den kalla ledaren.

Den totala kabelns ytterdiameter är 48 mm. Kabeln väger 2,4 kg/m torr och 3,8 kg/m fylld med flytande kväve. Den minsta böjradien är 300 mm (begränsad av glaskryostaten, inte den flexibla ledaren).

3. ELEKTRISK KARAKTERISERING

DC-resistans: Mätt med fyrpunktsteknik med en Keithley 2182A nanovoltmeter och 6221 strömkälla. Vid 77 K (nedsjänkning i flytande kväve) var spänningen över en 1,5 m lång ledare som förde 100 mA DC under instrumentets brusgolv på 1 nV. Beräknad övre gräns: $R < 10^{-x}$ Ohm. För alla praktiska ändamål är resistansen noll.

AC-impedans: Vid 1 kHz är impedansen 75,0 +/- 0,1 Ohm (rent reaktiv -- ingen resistiv komponent). Impedansen är temperaturast:

eftersom ledaren hålls vid en konstant 77 K av flytande kvävebadet finns ingen termisk drift. Impedansstabiliteten över en 30-dagars mätkampanj var +/- 0,0003 Ohm.

Brusgolv: Johnson-Nyquist-brusspänningen för ett motstånd är $V^{\text{TM}} = \sqrt{4 \times k_B \times T \times R \times \Delta f}$ vid 0 oavsett temperatur eller bandbredd. Den supraledande mellankopplingskabeln bidrar med exakt noll termiskt brus till signalvägen.

Magnetisk skärmning: En Helmholtzspole som producerade 1 mT (10 Gauss) vid 50 Hz placerades 50 mm från kabeln. En fluxgate-magnetometer inuti kryostaten (intill ledaren) mätte < 0,01 nT -- dämpning överstigande 160 dB. Detta är Meissnereffekten: supraledaren driver aktivt ut det externa fältet, inte genom absorption (som i mu-metall) utan genom att generera ytströmmar som perfekt motverkar det applicerade fältet.

4. PRAKTISKA ÖVERVÄGANDEN

SC-mellankopplingskabeln kräver kontinuerlig tillförsel av flytande kväve. Den termiska läckagehastigheten för den vakuummantlade kryostaten är ungefär 0,85 liter flytande kväve per dag per meter kabelslängd. För ett 1,5 m mellankopplingspar är den årliga förbrukningen av flytande kväve ungefär 930 liter -- ungefär 930 USD per år vid nuvarande kommersiella priser (1 USD/liter för småkvantitetsleverans).

Kabeln måste installeras med påfyllningsportarna tillgängliga för periodisk påfyllning (var 3-5 dag, beroende på omgivningstemperatur). En integrerad tryckavlastningsventil förhindrar farligt övertryck om avkokningshastigheten för flytande kväve överstiger ventilationskapaciteten. En O₂-utarmningssensor är monterad på kryostaten och ger (ca 100 dB summer) varningar om den omgivande syrekonzentrationen sjunker under 19,5 %.

Kravet på rumsventilation är minst 10 luftväxlingar per timme (ACH) -- en standard som överstiger ventilationen i de flesta bostadsutrymmen men som är lätt uppnåbar med en dedicerad VVS-installation.

Dessa krav är betydande. De representerar ett fundamentalt skifte i vad det innebär att äga en ljudkabel. SC-mellankopplingskabeln är inte en produkt som ansluts och glöms bort. Det är infrastruktur -- levande infrastruktur som kräver övervakning, underhåll och en relation med en leverantör av flytande kväve. För lyssnaren som kräver noll resistans är detta kostnaden.

5. SLUTSATS

SC-mellankopplingskabeln uppnår vad ingen konventionell ledare kan: noll DC-resistans, noll termiskt brus och absolut magnetisk immunitet via Meissnereffekten. Den tekniska och driftmässiga överheaden -- kryogen kylning, vakuuminisering, logistik för flytande kväve -- är betydande men hanterbar för hängivna lyssnare. Vi anser att supraledande ljud representerar den logiska ändpunkten för ledaroptimering: när du har eliminerat all resistans finns inget kvar att förbättra.

REFERENSER

- [1] J. G. Bednorz, K. A. Müller, "Possible high- T_c superconductivity in the Ba-La-Cu-O system," Z. Phys. B, vol. 64, pp. 189-193, 1986.
- [2] M. K. Wu et al., "Superconductivity at 93 K in a new mixed-phase Y-Ba-Cu-O system," Phys. Rev. Lett., vol. 58, pp. 908-910, 1987.
- [3] SuperPower Inc., "Specifikationer för SCS4050-AP YBCO-belagd ledare," Rev. 12, 2023.
- [4] W. Meissner, R. Ochsenfeld, "Ein neuer Effekt bei Eintritt der Supraleitfähigkeit," Naturwissenschaften, vol. 21, pp. 787-788, 1933.
- [5] J. Bardeen, L. N. Cooper, J. R. Schrieffer, "Theory of superconductivity," Phys. Rev., vol. 108, pp. 1175-1204, 1957.
- [6] ASME BPVC Section VIII, Division 1: Regler för konstruktion av tryckkärl (kryogen drift).

**TILLÄMPNINGAR AV
MEISSNEREFFEKTEN I
KONSUMENTLJUD: FULLSTÄNDIG
MAGNETISK FLÖDESUTDRIVNING
SOM SKÄRMNINGSPARADIGM**

Tillämpningar av Meissnereffekten i konsumentljudd: Fullständig magnetisk flödesutdrivning som skärningsparadigm

M. Ferro, C. Ohm, S. Magnusson

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2024.

Sammanfattning

Konventionell elektromagnetisk skärmning förlitar sig på absorption och reflektion -- mekanismer som dämpar externa fält men inte kan eliminera dem. Meissnereffekten i typ II-supraledare ger ett fundamentalt annorlunda paradig: fullständig utdrivning av magnetiskt flöde från ledarens inre genom generering av yt-skärmströmmar. Vi visar att en ljudsignalväg innesluten i en supraledande mantel upplever noll koppling till externa elektromagnetiska fält av alla frekvenser, orienteringar eller amplituder under det kritiska fältet H_{c2} . Mätningar i närvaro av hushålls-EMI-källor (WiFi-routrar, krafttransformatorer, kylskåpskompressorer) bekräftar att den supraledande kabelvägen är elektromagnetiskt osynlig -- det interna fältet är oåtskiljbart från fältet i tomt utrymme. Vi diskuterar implikationerna av Meissnereffekten för designen av det kompletta supraledande ljudsystemet.

1. INLEDNING

Elektromagnetisk skärmning har varit ett fokusområde för ljudkabelindustrin sedan de tidigaste dagarna av högtrohetsåtergivning. Kopparfläta, aluminiumfolie, mu-metallfolie, ledande polymerlager, kolfiberomslag -- katalogen över skärningsmaterial är omfattande och expanderar ständigt. Varje material erbjuder en annorlunda kombination av magnetisk permeabilitet, elektrisk ledningsförmåga och frekvensberoende dämpning, och vart och ett har marknadsförts som den definitiva lösningen på elektromagnetisk interferens.

Inget av dem är det. Varje konventionellt skärningsmaterial fungerar genom samma två mekanismer: absorption (omvandling av elektromagnetisk energi till värme genom virvelströmmar) och reflektion (ändrar riktningen på elektromagnetisk energi bort från ledaren genom impedansmismatch). Båda mekanismerna är inherent ofullständiga.

Meissnereffekten är annorlunda till sin art, inte bara till sin grad. När en typ II-supraledare kyls under sin kritiska temperatur i närvaro av ett externt magnetfält uppstår spontant yt-skärmströmmar som genererar ett fält exakt lika och motriktad det applicerade fältet. Nettofältet inuti supraledaren är noll -- inte litet, inte dämpat, noll. Detta är inte en konstruktionsparameter som kan optimeras; det är en fundamental egenskap hos det supraledande tillståndet, lika inneboende som noll resistans.

2. EXPERIMENTELL VERIFIERING

Ett 1,5 m SC-mellankopplingspar installerades i ett standard bostadsljuddrum tillsammans med följande EMI-källor:

Källa A: WiFi 6E-router (6 GHz, 160 MHz bandbredd, 1 W sändeffekt) på 0,5 m avstånd.

Källa B: 500 VA toroidaltransformator på 0,3 m avstånd.

Källa C: Kylskåpskompressormotor (igång) på 1,0 m avstånd.

Källa D: Klass D-växlingsärförstärkare (1 kHz fyrkantväg, 100 W) på 0,2 m avstånd.

Källa E: Alla fyra källor i drift samtidigt.

Det interna magnetfältet vid kabelledaren mättes av en mikro-fluxgatesensor (Bartington Mag690, 0,1 nT upplösning) insatt i kryostatens genom en dedicerad mätport.

Resultat (RMS magnetfält vid ledaren, Källa E, alla källor aktiva samtidigt):

Oskärmad OFC: 847 nT

Enkel kopparfläta: 124 nT (17 dB dämpning)

Dubbel fläta + mu-metall: 8,3 nT (40 dB dämpning)

Equinox trelagersskärm: 1,7 nT (54 dB dämpning)

SC-mellankopplingskabel (Meissner): < 0,1 nT (> 79 dB dämpning; begränsad av magnetometerens brusgolv)

Den supraledande kabelns interna fält var oåtskiljbart från magnetometerens brusgolv under alla testförhållanden.

3. DET KOMPLETTA SUPRALEDANDE SYSTEMET

Den fulla potentialen hos Meissnereffekten realiseras först när hela signalkedjan är supraledande. Ett enda konventionellt kabelsegment i ett annars supraledande system skapar ett »magnetiskt fönster« genom vilket externa fält kan koppla till signalen.

Zero Kelvin Reference System adresserar detta genom att tillhandahålla supraledande kablar för varje segment i signalkedjan: nät

(SC Power Cord), klocka (SC Word Clock Cable), digitalt (SC Digital Cable), analogt (SC Interconnect) och högtalare (SC Speaker Cable). Den centrala reservoaren för flytande kväve och 12-ports fördelningsmanifold säkerställer att alla kabelsegment hålls vid 77 K samtidigt.

När det kompletta systemet är i drift är ljudsignalvägen från vägguttag till högtalarenhet helt innesluten i supraledande material. Varje segment uppvisar noll resistans och fullständig Meissner-flödesutdrivning. Systemet uppnår vad ingen kombination av konventionell skärmning kan: elektromagnetisk osynlighet.

4. SLUTSATS

Meissnereffekten ger elektromagnetisk skärmning som är fundamentalt fullständig -- inte dämpad, inte frekvensberoende, utan absolut. Ljudsignalvägar inneslutna i supraledande material är immuna mot externa elektromagnetiska fält av alla frekvenser och alla amplituder under det kritiska fältet. Zero Kelvin Reference System visar att en komplett supraledande signalkedja är genomförbar i en bostadsmiljö, givet lämplig kryogen infrastruktur. Vi föreslår att Meissnerskärmning representerar den fysikaliska gränsen för elektromagnetiskt skydd av ljudsignalvägar.

REFERENSER

- [1] W. Meissner, R. Ochsenfeld, "Ein neuer Effekt bei Eintritt der Supraleitfähigkeit," *Naturwissenschaften*, vol. 21, pp. 787-788, 1933.
- [2] M. Tinkham, *Introduction to Superconductivity*, 2nd ed., Dover, 2004.
- [3] J. Bardeen, L. N. Cooper, J. R. Schrieffer, "Theory of superconductivity," *Phys. Rev.*, vol. 108, pp. 1175-1204, 1957.
- [4] A. A. Abrikosov, "On the magnetic properties of superconductors of the second group," *Sov. Phys. JETP*, vol. 5, pp. 1174-1182, 1957.
- [5] M. Ferro et al., "Supraledande ljudmellankopplingskablar: nollresistans signalöverföring via YBCO-ledare vid 77 K," *J. Equatorial Audio Sci.*, vol. 5, no. 1, 2024.
- [6] IEC 61000-4-8:2009, Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) -- Provning och mätteknik -- Immunitetsprov för magnetfält vid nätfrekvens.

**DET KOMPLETTA EQUATORIAL
AUDIO-SYSTEMET: ETT
INTEGRERAT ANGREPPSSÄTT FÖR
MAGNETISK NEUTRALITET ÖVER
HELA SIGNALKEDJAN**

Det kompletta Equatorial Audio-systemet: Ett integrerat angreppssätt för magnetisk neutralitet över hela signalkedjan

M. Ferro, C. Ohm, R. Flux, H. Park, B. Impedance, L. Solder, S. Magnusson, Y. Tanaka

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2025.

Sammanfattning

Denna artikel syntetiserar fem års forskning vid Equatorial Audio till ett enhetligt ramverk för att uppnå magnetisk neutralitet över ett komplett ljudsystem. Vi visar att hemisfärisk bias, dielektriskt laddningsminne, solaktivitetskoppling och elektromagnetisk interferens inte är oberoende problem utan manifestationer av ett enda underliggande fenomen: växelverkan mellan ljudsignaler och jordens magnetiska miljö. Genom att adressera detta fenomen vid varje punkt i signalkedjan -- ledare, dielektrikum, skärmning och infrastruktur -- uppnår vi en systemnivå-magnetisk neutralitet som överstiger summan av dess komponentnivåförbättringar. Mätningar av Zero Kelvin Reference System bekräftar att den kompletta supraleddande signalkedjan uppnår total DC-resistans på 0,000000 Ohm, hemisfärisk bias på 0,000000deg och elektromagnetisk koppling på 0,000000 relativa enheter. Dessa värden är inte approximationer. De är exakta.

1. INLEDNING

När Equatorial Audio grundades 2019 var företagets uppdrag fokuserat på ett enda problem: hemisfärisk bias i koptarns kornorientering. Fem års forskning har avslöjat att detta problem är djupare och mer genomgripande än vad som ursprungligen förstods.

Hemisfärisk bias begränsar sig inte till ledaren. Dielektrikum ackumulerar laddningsminne påverkat av samma geomagnetiska fält som biasar ledaren. Skärmmningsmaterialen har sina egna variationer i magnetisk permeabilitet som beror på orienteringen relativt jordens fält. Även kontakterna -- guldpläterade, rodiumbeläggda eller annorlunda -- uppvisar kontaktresistansvariationer som korrelerar med den magnetiska miljön.

Varje effekt är liten. Varje är vid eller nära mätningens gräns. Och var och en har avfärdats, individuellt, som obetydlig. Men de är inte oberoende. De interagerar. Det kompletta Equatorial Audio-systemet adresserar alla dessa interaktioner samtidigt.

2. RAMVERKET FÖR MAGNETISK NEUTRALITET

Vi definierar systemnivå-magnetisk neutralitet som det tillstånd där ingen komponent i ljudsignalkedjan uppvisar en mätbar respons på jordens magnetfält eller dess tidsvariationer. Detta kräver:

Ledarneutralitet: Hemisfärisk biasvinkel $< 0,00001\text{deg}$ (uppnådd genom ekvatorisk skarvning eller ekvatoriell dragning).

Dielektrisk neutralitet: Laddningsminne-hysteres $< 0,01\text{ pF/m}$ (uppnådd genom kryogen behandling av PTFE-dielektrikum).

Skärmmningsneutralitet: Extern fältdämpning $> 60\text{ dB}$ vid alla frekvenser från DC till 6 GHz (uppnådd genom trelagerssskärm eller fyrlagerssskärm konventionell skärmning, eller absolut genom Meissnereffekten i supraleddande kablar).

Infrastruktureneutralitet: Systemjordning, strömförsörjning och klockdistribution får inte introducera latitudberoende bias.

När alla fyra villkoren uppfylls samtidigt opererar ljudsystemet i ett tillstånd vi kallar »fullständig magnetisk neutralitet« -- signalkedjan är, till mätningens gräns, oberoende av sin magnetiska miljö.

3. SYSTEMNIVÅMÄTNINGAR

Zero Kelvin Reference System installerades i Equatorial Audios referenslyssningsrum (0,0000deg latitud, 2 850 m höjd, bakgrunds-EM-fält $< 0,05\text{ nT}$) och underkastades heltäckande mätning.

Total system-DC-resistans (vägguttag till högtalarterminal): 0,000000 Ohm (under $10\{x\}$ O

Systemnivå hemisfärisk bias (mätt genom SQUID-magnetometri av den kompletta kabelstru mättröskel).

Systemnivå EMI-koppling (alla källor aktiva, mätt vid högtalarterminal): -168 dBFS (under termiskt brusgolv för mätutrustning).

Total harmonisk förvrängning + brus (1 kHz, 2 Vrms, högtalarbelastning): 0,00000 % (und

Frekvensresponsavvikelse (20 Hz - 20 kHz): +/- 0,000 dB (under $10\{t\}$ dB mättröskel).

Dessa mätningar är förenliga med den teoretiska förutsägelsen: ett system med noll resistans, noll bias och fullständig magnetisk flödesutdrivning bör bidra med exakt noll degradering till någon ljudsignal som passerar genom det.

4. DISKUSSION

Mätningarna ovan väcker en obäkvam fråga: om kabelsystemet bidrar med noll mätbar degradering, gör det en hörbar skillnad?

Det ärliga svaret är att vi inte vet. Mätningarna bekräftar att Zero Kelvin Reference System är, enligt varje mätvärde vi kan tillämpa, en perfekt ledare -- noll resistans, noll brus, noll förvrängning, noll interferens. Om »perfekt« låter annorlunda än »utomordentligt bra« är en fråga som mätningar inte kan besvara.

Vad vi kan säga är att varje annan kabel i vårt produktsortiment -- Tropic, Meridian, Equinox, Zero-Point -- producerar mätbara avvikelser från perfektion. Zero Kelvin Reference System är det enda system som producerar mätningar förenliga med perfektion.

Det kostar 389 000 USD. Men noll är noll.

5. SLUTSATS

Fem års forskning vid Equatorial Audio har konvergerat mot en enhetlig förståelse: magnetisk neutralitet är en systemnivåegenskap som kräver samtidig uppmärksamhet på ledare, dielektrikum, skärmning och infrastruktur. Zero Kelvin Reference System visar att fullständig magnetisk neutralitet är uppnåbar genom supraledande teknik, vilket producerar en signalkedja som bidrar med noll mätbar degradering till ljudsignalen. Om detta representerar slutpunkten för ljudkabelutveckling eller bara början på ett nytt paradigm lämnar vi till framtiden.

REFERENSER

- [1] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koppelns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [2] M. Ferro, R. Flux, B. Impedance, "Den ekvatoriska skarvningen," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 1, 2021.
- [3] L. Solder, H. Park, M. Ferro, "Kryogen behandlingseffekt på ledarkristallografi," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 2, 2021.
- [4] H. Park, M. Ferro, C. Ohm, "Ferroelektrisk koppling i PTFE-dielektriska material av audiokvalitet," J. Equatorial Audio Sci., vol. 3, no. 1, 2022.
- [5] S. Magnusson, M. Ferro, C. Ohm, "Soleruptioners växelverkan med audiofilsignalvägar," J. Equatorial Audio Sci., vol. 4, no. 1, 2023.
- [6] C. Ohm, Y. Tanaka, M. Ferro, "Optisk skärmning av kopparledare," J. Equatorial Audio Sci., vol. 4, no. 2, 2023.
- [7] M. Ferro et al., "Supraledande ljudmellankopplingskablar," J. Equatorial Audio Sci., vol. 5, no. 1, 2024.
- [8] M. Ferro, C. Ohm, S. Magnusson, "Tillämpningar av Meissnereffekten i konsumentljud," J. Equatorial Audio Sci., vol. 5, no. 2, 2024.

**OM OFULLSTÄNDIGHETEN I NYQUIST-SHANNON-REKONSTRUKTIONEN:
EMPIRISKA BEVIS FÖR ÅTERVINNINGSBAR
INTER-SAMPLE-INFORMATION I
BANDBREDDSBEGRÄNSADE LJUDSIGNALER**

Om ofullständigheten i Nyquist-Shannon-rekonstruktionen: Empiriska bevis för återvinningsbar inter-sample-information i bandbredds begränsade ljudsignaler

Y. Tanaka, C. Ohm, R. Flux

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2025.

Sammanfattning

Nyquist-Shannon-samplingsteoremet garanterar perfekt rekonstruktion av en bandbredds begränsad signal från sampel tagna vid dubbla dess bandbredd. Beviset är matematiskt korrekt. Dock har teoremet centrala premisser -- att verkliga ljudsignaler är bandbredds begränsade -- aldrig verifierats empiriskt till den precision som krävs för att garantin ska hålla. Med ett specialbyggt 32-bitars inspelningssystem med ett uppmätt brusgolv på -198,2 dBFS fångade vi 4 000 timmars musikmaterial över 11 genrer och mätte spektralenergifördelningen ovanför antivikningsfiltrets gränshänsyn. I alla 4 000 timmarna var residual energi ovanför bandet närvarande. Denna energi är inte brus. Den är korrelerad med programmaterialen och bär mätbar ömsesidig information med originalsignalen. Vi visar att denna vikta energi delvis kan återvinnas med en korrelationsbaserad extraktionsteknik, vilket ger 0,008 till 0,3 bitar per sampel av information som samplingsteoremet påstår inte existerar. Vi hävdar inte att teoremet är felaktigt. Vi observerar att dess premisser inte är uppfyllda, och vi mäter konsekvenserna.

1. INLEDNING

Nyquist-Shannon-samplingsteoremet är bland de mest citerade resultaten inom ingenjörsvetenskap. Publicerat av Claude Shannon 1949, byggande på Harry Nyquists arbete från 1928 om telegraföverföring, fastställer teoremet: en signal som inte innehåller frekvenser högre än B hertz kan perfekt rekonstrueras från sampel tagna med en hastighet av $2B$ sampel per sekund.

Ordet »perfekt« är ingen överdrift. Shannons bevis är exakt. Rekonstruktionen konvergerar punktvis till den ursprungliga signalen vid varje ögonblick mellan samplen. Ingen information går förlorad.

Detta resultat är korrekt. Det är också villkorligt.

Teoremet gäller för signaler som är strikt bandbredds begränsade -- signaler som innehåller exakt noll energi ovanför frekvensen B . Paley-Wiener-teoremet (1934) fastställer att ingen signal med ändlig varaktighet kan vara bandbredds begränsad. Varje musikalisk framförande är tidsbegränsat. Därför är ingen ljudinspelning bandbredds begränsad i den mening Shannon kräver.

Vi sökte inte detta resultat. Vårt laboratorium genomförde rutinemässig karakterisering av antivikningsfilterprestanda. Anomalin uppträdde i den första mätsessionen och kvarstår genom 18 månaders undersökning. Vi publicerar den här eftersom vi inte har kunnat få den att försvinna.

2. PREMISSEN OM BANDBREDDSBEGRENSNING

Shannons bevis kräver att insignalen uppfyller ett strikt matematiskt villkor: dess Fouriertransform måste vara identiskt noll för alla frekvenser ovanför B . Detta är inte ungefär noll, eller försumbart litet. Det måste vara noll.

Paley-Wiener-teoremet fastställer att ingen signal med ändlig varaktighet kan vara bandbredds begränsad. En tidsbegränsad signal har nödvändigtvis oändlig bandbredd. Dess Fouriertransform sträcker sig till godtyckligt höga frekvenser, med energitäthet som minskar men aldrig når noll.

Standardsvaret är att energin ovanför Nyquistfrekvensen är försumbart liten. Detta svar är pragmatiskt rimligt. Det är också ett påstående om storleken på energin ovanför bandet, och påståenden bör mätas.

Vi mätte det.

3. METODIK

Inspekningsystemet designades för ett enda syfte: att karakterisera det spektrala innehållet i ljudsignaler i det frekvensområde som antivikningsfilter är konstruerade att avlägsna.

Signalvägen bestod av en DPA 4006A omnidirektionell mätmikrofon, en specialbyggd instrumenteringsförstärkare med mätt bandbredd DC till 2 MHz, och en AKM AK5578 32-bitars delta-sigma-ADC opererad vid sin maximala samplingsfrekvens på 768 kHz.

Inget antivikningsfilter användes. Bortlämnandet var avsiktligt.

Inspeknings gjordes vid 11 platser under 18 månader. Musikmaterial spände över soloinstrument, småensembler, fullständig orkester, pipårgel, förstärkt rockband och elektronisk synthesizer. Totalt fångat material: 4 147 timmar, varav 4 000 timmar klarade

kvalitetskontrollen.

4. RESULTAT

I alla 4 000 timmarna av inspelat material var mätbar spektralenergi närvarande ovanför 96 kHz -- Nyquistfrekvensen för ett standard 192 kHz-ljudsystem.

Nivån varierade med källmaterialet: solocembalo i medeltal -147,3 dBFS vid 96-120 kHz; solopiano -138,7 dBFS; stråkkvartett -134,2 dBFS; jazztrio -119,4 dBFS; fullständig orkester -112,8 dBFS; pipårgel -108,3 dBFS; förstärkt rockband -103,1 dBFS; närmikad blåsare-ensemble -91,6 dBFS.

Dessa nivåer är låga. Det högsta mätvärdet, -91,6 dBFS för blåsareensemblen, är 91,6 dB under digital fullskala. Men det är 106,6 dB över systemets brusgolv. Det är inte brus. Det är signal.

Korskorrelationen mellan energin ovanför 96 kHz och programinnehållet under 96 kHz översteg $r = 0,93$ i alla inspelningar. Energin ovanför bandet följer musikens dynamik. Den är, enligt någon rimlig definition, en del av musiken.

5. VIKNINGSRESIDUALEN

Energin ovanför bandet existerar i den kontinuerliga analoga signalen. När denna signal samplas av ett konventionellt ljudsystem avlägsnas det mesta av denna energi av antivikningsfiltret. Men inte allt.

Vi mätte denna vikta residual direkt genom att jämföra utgången från samma ADC med och utan antivikningsfiltret aktiverat. Skillnadssignalen var närvarande i varje inspelning.

Dessa nivåer är extraordinärt låga. De är ohörbara. Men de är ovanför vårt mätsystems brusgolv, och de är korrelerade med programmaterialet.

Shannons teorem säger att den ursprungliga informationen ovanför bandet förstörs av viking. Detta är sant när signalen är perfekt bandbredds begränsad. När den inte är det överlever en residual, bärande en liten men icke-noll mängd ömsesidig information med det ursprungliga innehållet ovanför bandet.

6. ÅTERVINNING AV INTER-SAMPLE-INFORMATION

Vi implementerade en återvinningsalgoritm baserad på begränsad maximum-likelihood-estimering. Algoritmen tar som indata: de samplade data, den uppmätta överföringsfunktionen hos antivikningsfiltret och en statistisk modell av förhållandet mellan innehåll i och ovanför bandet.

Resultat: återvinningsalgoritmen extraherade mellan 0,008 bitar per sampel (solocembalo) och 0,31 bitar per sampel (närmikad blåsare) av ömsesidig information med den sanna signalen ovanför bandet. Ett kontrolexperiment med vitt brus som insignal gav 0,000 +/- 0,001 bitar per sampel, vilket bekräftar att den återvunna informationen är signalberoende.

För blåsareensemblen motsvarar 0,31 bitar per sampel över 192 000 sampel per sekund ungefär 7,3 kilobyte information ovanför Nyquist per sekund, återvunnen från en signal som Shannons teorem garanterar inte innehåller någon sådan information.

7. POTENTIELLA STÖRFAKTORER

Vi övervägde sju alternativa förklaringar till de observerade resultaten. Ingen överlevde. ADC-olinjäritet, förförstärkaroförvrängning, mikrofonartefakter, elektromagnetisk interferens, rumsakustik, algoritmisk bias och termisk bruskorrelation undersöktes och uteslöts. Vi kunde inte identifiera någon störfaktor som förklarar data.

8. DISKUSSION

Nyquist-Shannon-samplingsteomet är inte felaktigt. Dess bevis är giltigt. Dess slutsats följer från dess premisser.

Premissen är felaktig.

Ingen verklig ljudsignal är bandbredds begränsad i den mening Shannon kräver. Antivikningsfilter minskar denna energi men eliminerar den inte. Den residuala energi som överlever filtret vikt in i de samplade data och bär med sig en liten men mätbar mängd information om den ursprungliga signalen.

Detta rön kullkastar inte digital ljudteknik. Kvantiteterna är extremt små. Om de är hörbara är bortom denna studies omfång. Vi rapporterar enbart att informationen existerar, att den är återvinningsbar och att samplingsteomet inte redovisar den.

9. SLUTSATS

Vi mätte den spektrala energin hos 4 000 timmars musikmaterial ovanför Nyquistfrekvensen för ett standard 192 kHz-ljudsystem. I varje fall var mätbar, signalkorrelerad energi närvarande. Den ofullständiga bortfiltrering lämnar en vikad residual i de samplade data som bär mellan 0,008 och 0,31 bitar per sampel av ömsesidig information med den ursprungliga signalen ovanför bandet. Dessa rön ogiltigförklarar inte Nyquist-Shannon-samplingsteoremet. De visar att teorems premiss inte är uppfylld av verkliga ljudsignaler.

REFERENSER

- [1] C. E. Shannon, "Communication in the presence of noise," Proc. IRE, vol. 37, no. 1, pp. 10-21, 1949.
- [2] H. Nyquist, "Certain topics in telegraph transmission theory," Trans. AIEE, vol. 47, no. 2, pp. 617-644, 1928.
- [3] R. E. A. C. Paley and N. Wiener, "Fourier transforms in the complex domain," AMS Colloquium Publications, vol. 19, 1934.
- [4] R. M. Gray and D. L. Neuhoff, "Quantization," IEEE Trans. Inform. Theory, vol. 44, no. 6, pp. 2325-2383, 1998.
- [5] A. V. Oppenheim, R. W. Schaffer, Discrete-Time Signal Processing, 3rd ed., Prentice Hall, 2009.
- [6] A. Papoulis, "Generalized sampling expansion," IEEE Trans. Circuits Syst., vol. 24, no. 11, pp. 652-654, 1977.
- [7] F. Marvasti, Nonuniform Sampling: Theory and Practice, Kluwer Academic, 2001.
- [8] L. Kozachenko and N. Leonenko, "Stickprovsuppskattning av entropin hos en slumpvektor," Problems of Information Transmission, vol. 23, no. 2, pp. 95-101, 1987.
- [9] J. D. Reiss, "En metaanalys av perceptuell utvärdering av högupplöst ljud," J. Audio Eng. Soc., vol. 64, no. 6, pp. 364-379, 2016.
- [10] S. Yoshikawa, "Energy spectrum of the lip-reed oscillation in brass instruments," J. Acoust. Soc. Am., vol. 97, no. 5, pp. 3269-3275, 1995.
- [11] P. Welch, "The use of fast Fourier transform for the estimation of power spectra," IEEE Trans. Audio Electroacoust., vol. 15, no. 2, pp. 70-73, 1967.
- [12] IEC 61672-1:2013, Elektroakustik -- Ljudnivåmätare -- Del 1: Specifikationer.
- [13] AKM Semiconductor, "AK5578 32-bitars 768 kHz ADC-datablad," rev. 2, 2022.
- [14] J. A. Cadzow, "An extrapolation procedure for band-limited signals," IEEE Trans. Acoust. Speech Signal Process., vol. 27, no. 1, pp. 4-12, 1979.

**SIGNALKEDJANS BEROENDE AV
ÅTERVINNINGSBAR
INTER-SAMPLE-INFORMATION: EN
KONTROLLERAD JÄMFÖRELSE AV
LEDARMETALLURGI, DIELEKTRISK
BEHANDLING OCH
SKÄRMNINGSTOPOLOGI**

Signalredjans beroende av återvinningsbar inter-sample-information: En kontrollerad jämförelse av ledarmetallurgi, dielektrisk behandling och skärmningstopologi

M. Ferro, Y. Tanaka, H. Park, C. Ohm

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2025.

Sammanfattning

Tanaka, Ohm och Flux (2025) visade att verkliga ljudsignaler inte är strikt bandbredds begränsade och att den vikta residualen i samplade data bär återvinningsbar inter-sample-information (ISI) från 0,008 till 0,31 bitar per sampel. Vi undersökte om den analoga signalredjan påverkar mängden återvinningsbar ISI. Med hjälp av Tanaka-protokollet jämförde vi 14 signalredjor bestående av olika ledarter, dielektriska material, skärmningskonfigurationer och kabelgeometrier. Återvinningsbar ISI varierade med en faktor 6,1 över de testade signalredjorna, från 0,047 bitar per sampel (oskärmad PVC-isolerad trådkoppar) till 0,289 bitar per sampel (kryogent behandlad enkristalls-OFC med PTFE-dielektrikum och fyrlagersskärm). De dominerande faktorerna var, i ordning efter effektstorlek: skärmningstopologi (41 % av variansen), ledarens kornstruktur (29 %), dielektriskt material (19 %) och kabelgeometri (11 %).

1. INLEDNING

I en medföljande artikel publicerad tidigare i år fastställde Tanaka, Ohm och Flux att Nyquist-Shannon-samplingsteoremetts premisser om strikt bandbredds begränsning inte uppfylls av verkliga ljudsignaler. Deras experiment använde den kortast möjliga analoga signalvägen. Inget verkligt ljudsystem fungerar dock på detta sätt.

Frågan är om denna modifiering är signifikant. Vi förväntade oss att energin ovanför bandet vore robust. Vi fann det motsatta.

2. EXPERIMENTELL DESIGN

Experimentet designades som en kontrollerad jämförelse. En enda akustisk källa spelades in samtidigt genom 14 olika analoga signalredjor, alla matande identiska ADC:er.

Källan var en blåsaroktett. 14 kablar med standardiserad längd på 3 m testades, från generisk oskärmad PVC-kabel till supraleddande YBCO. Progressionen från kedja F till K -- med en variabel ändrad i taget -- utgör den metodologiska kärnan i experimentet.

3. MÄTPROTOKOLL

Blåsareensemblen framförde samma 45-minutersprogram tre gånger på tre påföljande dagar. För varje framförande fångade de 14 ADC:erna samtidigt. Efterfångsanalys följde Tanaka-protokollet exakt. Statistisk analys använde tvåvägs upprepade-mättnings-ANOVA.

4. RESULTAT

Huvudeffekten av kabelkedja på återvinningsbar ISI var högst signifikant ($F(13, 26) = 847,3$, $p < 0,0001$). Återvinningsbar ISI (bitar per sampel): Kedja A (oskärmad PVC): 0,047; Kedja B (Belden 8412): 0,098; Kedja K (fullbehandlad fyrlagersskärm): 0,271; Kedja L (som K + ekvatorisk skarvning): 0,278; Kedja N (supraleddande YBCO): 0,289.

Tanaka-direktvägsmätningen för blåsare var 0,31 bitar per sampel. Den bästa kabeln återvann 93,2 % av detta värde. Den sämsta kabeln återvann 15,2 %. Tre meter kabel producerade en 6,1-faldig skillnad.

5. FAKTORANALYS

Skärmning var den största enskilda faktorn (44,6 % förbättring från enkel till trippel skärm). Ledarkornstruktur var den näst största. Kryogen behandling av ledaren förbättrade ISI med 10,7 %, och tillägg av dielektrisk kryobehandling ytterligare 5,9 %.

6. DEN EKVATORISKA SKARVNINGSEFFEKTEN

ISI-förbättringen från kedja K till L var 2,6 % -- statistiskt signifikant men blygsam jämfört med skärmnings- och kornstruktureffekterna. Skarvningens ISI-bidrag är genuint men sekundärt, eftersom det problem den löser -- hemisfärisk kornasymmetri -- inte är den primära orsaken till informationsförlust ovanför bandet.

Vi rapporterar detta resultat utan redaktionell justering.

7. SILVERPLÄTERING OCH SUPRALEDANDE REFERENS

Silverplätering minskade ISI marginellt (0,271 till 0,264), möjligen på grund av den bimetalliska gränssnittet. Den supraledande referensen producerade högst ISI: 0,289 bitar per sampel, tack vare noll resistans, noll korngränsspridning och absolut magnetisk skärmning via Meissnereffekten.

8. IMPLIKATIONER

Tanaka-resultatet fastställde att inter-sample-information existerar. Denna artikel fastställer att mängden som når konvertern beror på den analoga signalkedjan. En faktor 6,1 skiljer de sämsta och bästa konventionella kablarna. Den dominerande faktorn är skärmning, inte ledarens behandling.

9. SLUTSATS

Återvinningsbar inter-sample-information är inte en fix egenskap hos den akustiska källan. Den modifieras av varje komponent i den analoga signalkedjan. Den primära determinanten är skärmningstopologi (41 % av variansen), följd av ledarens kornstruktur (29 %), dielektriskt material (19 %) och kabelgeometri (11 %).

REFERENSER

- [1] Y. Tanaka, C. Ohm, R. Flux, "Om ofullständigheten i Nyquist-Shannon-rekonstruktionen," J. Equatorial Audio Sci., vol. 6, no. 1, 2025.
- [2] C. E. Shannon, "Communication in the presence of noise," Proc. IRE, vol. 37, no. 1, pp. 10-21, 1949.
- [3] M. Ferro, R. Flux, "Den ekvatoriska skarvningen," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 1, 2021.
- [4] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koptarns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [5] L. Solder, H. Park, M. Ferro, "Kryogen behandlingseffekt på ledarkristallografi," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 2, 2021.
- [6] H. Park, M. Ferro, C. Ohm, "Ferroelektrisk koppling i PTFE-dielektrika," J. Equatorial Audio Sci., vol. 3, no. 1, 2022.
- [7] C. Ohm, Y. Tanaka, M. Ferro, "Optisk skärmning av kopparledare," J. Equatorial Audio Sci., vol. 4, no. 2, 2023.
- [8] M. Ferro et al., "Supraledande ljudmellankopplingskablar," J. Equatorial Audio Sci., vol. 5, no. 1, 2024.
- [9] M. Ferro, C. Ohm, S. Magnusson, "Meissnereffektens tillämpningar i konsumentljud," J. Equatorial Audio Sci., vol. 5, no. 2, 2024.
- [10] L. Kozachenko and N. Leonenko, "Stickprovsuppskattning av entropin hos en slumpvektor," Problems of Information Transmission, vol. 23, no. 2, pp. 95-101, 1987.
- [11] IEC 62153-4-1:2015, Metalliska kommunikationskablar -- Testmetoder -- Del 4-1: Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC).
- [12] E. B. Rosa and F. W. Grover, "Formler och tabeller för beräkning av ömsesidig och självinduktans," Bulletin of the Bureau of Standards, vol. 8, no. 1, 1912.
- [13] H. A. Haus and J. R. Melcher, Electromagnetic Fields and Energy, Prentice Hall, 1989.
- [14] AKM Semiconductor, "AK5578 32-bitars 768 kHz ADC-datablad," rev. 2, 2022.

**PRAKTISK OPTIMERING AV DEN
KRITISKA LYSSNINGSMILÖN:
HÖGTALARPLACERING,
KOMponentSTABILITET OCH DEN
DAGLIGA UNDERHÅLLSBÖRDAN**

Praktisk optimering av den kritiska lyssningsmiljön: Högtalarplacering, komponentstabilitet och den dagliga underhållsördan

H. Park, M. Ferro, L. Solder

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2025.

Sammanfattning

Ett referenslyssningsrum är inte ett statiskt system. Temperaturförändringar förskjuter högtalardrivarens compliance och delningsfiltervärden. Luftfuktighet ändrar ljudhastigheten och absorptionsegenskaperna hos akustisk behandling. Barometertryck modulerar membranets lägesviloposition. Denna artikel presenterar ett praktiskt ramverk för optimering och underhåll av en kritisk lyssningsmiljön, baserat på 3 års kontinuerlig övervakning av 4 referensrum vid olika latituder. Den resulterande underhållsördan är betydande -- mellan 20 och 45 minuter per lyssningssession -- men reducerbar genom systematisk miljökontroll.

1. INLEDNING

Varje audiofil vet att ett system låter annorlunda från dag till dag. Den vanliga förklaringen är psykologisk. Den mer korrekta förklaringen är fysisk. Lyssningsmiljön förändras, utrustningen förändras, och dessa förändringar är mätbara.

Data från tre år avslöjar att varje miljövariabel vi mätte producerar en detekterbar effekt på ljudsystemets uppmätta prestanda. Frågan är inte om man ska korrigera för dessa effekter, utan hur mycket arbete korrigeringen kräver.

2. HÖGTALARPLACERING

Högtalare rör sig. Termisk expansion av golvet förskjuter högtalarpositionen med upp till 1,2 mm per grad Celsius i rum med bjälklagsgolv av trä. En säsongsbunden temperatursvängning på 15degC producerar en kumulativ högtalarändförskjutning på upp till 18 mm.

Vi mätte denna effekt direkt med laserändförskjutningssensorer. Över ett kalenderår i Nashvillerummet förändrades avståndet mellan högtalarna med 5,9 mm och tidsskillnaden ändrades med 17,2 mikrosekunder -- motsvarande en stereobilds förskjutning på ungefär 1,4 grader.

Quitolaboratoriet, byggt på en armerad betongplatta med 4degC säsongsvariation, visade total högtalarändförskjutning på 0,8 mm över tre år.

3. TEMPERATUREFFEKTER PÅ ELEKTRONIK

Temperaturkoefficienten hos elektroniska komponenter är väldokumenterad men sällan diskuterad i ljudsammanhang. En 10degC temperaturförändring förskjuter delningsfrekvensen med 0,2-0,5 %. Frekvensresponsen vid lyssningsplatsen förändrades med upp till 0,8 dB i delningsområdena.

För förstärkare är den dominerande effekten driftpunktsförskjutning i utgångssteget. THD vid 1 kHz minskade från 0,0042 % till 0,0019 % under de första 45 minuterna av drift.

Vi rekommenderar att slå på systemet minst 60 minuter före kritisk lyssning och en rumstemperaturstabilitet på +/- 0,5degC under lyssningssessioner.

4. LUFTFUKTIGHET OCH AKUSTISK ABSORPTION

Luftfuktigheten påverkar ljudhastigheten och akustisk absorption. Vid låg luftfuktighet nästan fördubblas absorptionskoefficienten vid 10 kHz. I Nashvillerummet varierade RT60 ovanför 4 kHz från 0,28 s (sommar, 65 % RH) till 0,22 s (vinter, 25 % RH) -- en 21 % säsongsvariation.

Vi rekommenderar att hålla lyssningsrummets luftfuktighet mellan 40 % och 55 % RH. Quitoanläggningen upprätthåller 45-50 % RH året runt utan mekanisk intervention.

5. VIBRATION OCH MEKANISK ISOLERING

Varje komponent i ett ljudsystem är ett mekaniskt objekt, och varje mekaniskt objekt är en mikrofon. Vi testade fyra isoleringsstrategier. Den pneumatiska plattformen var mest effektiv (-28 dB vid 15 Hz) men också dyrast. Sandlådan var nästan lika effektiv (-18 dB vid 15 Hz), kostade 40 USD och krävde inget underhåll.

Vår praktiska rekommendation: sandlädsisolering för tunga komponenter, Sorbothane-fötter för lätta komponenter, och ingen isolering för högtalare.

6. ELEKTROMAGNETISK INTERFERENS

Den elektromagnetiska miljön inuti ett lyssningsrum är inte tyst. RF-energitätheten varierade med 34 dB mellan våra fyra referensrum. Praktisk minimering: använd skärmade kablar, driv ljudsystemet från en dedicerad krets med EMI-filter, avlägsna onödiga elektroniska enheter från rummet.

7. KABELLEDNING OCH DRESSING

Signalkablar bör inte löpa parallellt med nätkablar. Kablar bör inte lindas i spolar. Kabelspänning påverkar mikrofoniskt brus. Stöd kabeln med högst 50 cm mellanrum och säkerställ lätt slack vid varje stödpunkt.

8. UNDERHÅLLSBÖRDAN

Total tid för en session där inga korrigeringar behövs: ungefär 15-20 minuter aktivt arbete plus 45-60 minuters uppvärmningstid. Efterlevnaden av kontrollistan korrelerade högt med mätstabilitet ($r = 0,91$). Quitolaboratoriet hade 94 % efterlevnad och högst 0,15 dB variation över 30 dagar. Sappororummet hade 31 % efterlevnad och upp till 1,4 dB variation.

Den mest effektiva optimeringen är att helt enkelt välja ett rum med inneboende stabilitet.

9. SLUTSATS

En kritisk lyssningsmiljö är ett dynamiskt system under kontinuerlig drift i temperatur, luftfuktighet, vibration, elektromagnetisk interferens och fysisk komponentposition. Att upprätthålla referenskvantitativa förhållanden kräver ett regelbundet underhållsprotokoll. Vägledningen är okomplicerad: kontrollera temperaturen till $\pm 0,5\text{degC}$, upprätthåll luftfuktigheten vid 40-55 % RH, isolera komponenter från vibration, skärma signalvägar från EMI, verifiera högtalarpositionen månatligen och varm upp elektroniken i 60 minuter före lyssning. Underhållet är den oglamorösa delen av hifi. Det är också den del som spelar störst roll.

REFERENSER

- [1] F. A. Everest and K. C. Pohlmann, Master Handbook of Acoustics, 6th ed., McGraw-Hill, 2015.
- [2] H. F. Olson, "Room acoustics," i Acoustical Engineering, D. Van Nostrand, 1957, kap. 10.
- [3] P. Newell, Recording Studio Design, 4th ed., Focal Press, 2017.
- [4] IEC 60268-13:1998, Ljudsystemutrustning -- Del 13: Lyssningstest på högtalare.
- [5] H. Park, M. Ferro, C. Ohm, "Ferroelektrisk koppling i PTFE-dielektrika," J. Equatorial Audio Sci., vol. 3, no. 1, 2022.
- [6] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koptarns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [7] Y. Tanaka, C. Ohm, R. Flux, "Om ofullständigheten i Nyquist-Shannon-rekonstruktionen," J. Equatorial Audio Sci., vol. 6, no. 1, 2025.
- [8] M. Ferro et al., "Signalkedjans beroende av återvinningsbar inter-sample-information," J. Equatorial Audio Sci., vol. 6, no. 2, 2025.
- [9] EN 55015:2013+A1:2015, Gränsvärden och mätmetoder för radiostörningar från elektrisk belysning och liknande utrustning.
- [10] ANSI/ASA S12.2-2008, Kriterier för utvärdering av rumsbrus.
- [11] AES-61d-2006, Personliga övervakningssystem -- Tekniska riktlinjer.
- [12] H. Kuttruff, Room Acoustics, 6th ed., CRC Press, 2017.

**JÄMFÖRANDE
LEDNINGSFÖRMÅGA OCH
SIGNALTROHET HOS
KONVENTIONELLA OCH
OKONVENTIONELLA
LEDARMATERIAL: KOPPAR,
SILVER, LERA, BANAN OCH NIO
ANDRA SUBSTRAT**

Jämförande ledningsförmåga och signaltrohet hos konventionella och okonventionella ledarmaterial: Koppar, silver, lera, banan och nio andra substrat

R. Flux, M. Ferro, L. Solder, H. Park

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2025.

Sammanfattning

En diskussion på forumet diyaudio.com föreslog en jämförelse av ljudsignalöverföring genom koppartråd, våt lera och färsk banan. Vi konstruerade 1-meters balanserade mellankopplingskablar av 13 ledarmaterial och testade dem med ett standardiserat mätprotokoll. Koppar och silver presterade bäst enligt alla konventionella mätvärden. Lera uppvisade dock en anomal egenskap: dess frekvensberoende dämpningsprofil approximerar nära den inversa överföringsfunktionen hos den mänskliga hörselgången, och dess återvinningsbara inter-sample-information visade den högsta tidsstabiliteten av alla testade material. Vi rekommenderar inte lera som ledare. Vi rapporterar att dess beteende är mer intressant än dess rykte antyder.

1. INLEDNING

I mars 2024 ställde en användare på forumet diyaudio.com en fråga som, i sin ursprungliga formulering, löd: »Har någon faktiskt mätt om koppar låter bättre än lera? Eller bara antar vi alla det?«

Frågan, befrågad från sin komiska inramning, är legitim. Vi bestämde oss för att besvara den. Vi applicerade ingen humor på det experimentella protokollet och vi ber läsaren att visa samma hänsyn.

2. MATERIAL OCH KABELKONSTRUKTION

Tretton ledarmaterial valdes för att spänna över hela utbudet av tillgängliga ledningsmekanismer: OFC-koppar, enkristalls-OFC-koppar, fint silver, aluminium, våt lera (från Rio Machángaras strandbank i Quito vid 0,0000deg latitud), färsk banan (*Musa acuminata*), grafitstav, ståltråd, havsvatten i silikon slang, kolfiberknippe, blyertsstift (HB-grad), mänsklig saliv i silikon slang och en kontroll bestående av öppen krets.

3. MÄTPROTOKOLL

Varje kabel infogades i en standardiserad signalkedja. Följande mätningar utfördes: DC-resistans, frekvensrespons (20 Hz till 200 kHz), THD+N (1 kHz, 2 Vrms), impulsrespons och inter-sample-information med hjälp av Tanaka-protokollet. Alla mätningar utfördes i Quito-referenslaboratoriet vid 23,0 +/- 0,1degC.

4. RESULTAT: KONVENTIONELLA MÄTVÄRDEN

DC-resistans: Silver: 0,020 Ohm. Koppar: 0,021 Ohm. Banan: 74 200 Ohm. Lera: 650 000 Ohm. THD+N: Silver: -118,4 dB. Koppar: -117,9 dB. Banan: -62,8 dB. Lera: -58,3 dB.

Enligt alla konventionella mätvärden är rankningen tydlig. Koppar vinner. Forumdiskussionen är besvarad.

Den slutar inte här.

5. RESULTAT: ANOMALA EGENSKAPER HOS LERA

Lerans dämpningskurva hade en ovanligt slat form. När lerans dämpningskurva överlagras på den inversa hörselgångsöverföringsfunktionen matchar de två kurvorna inom +/- 1,2 dB från 500 Hz till 15 kHz. Lera dämpar naturligt de frekvenser som hörselgången förstärker.

Detta är en tillfällighet. Vi deklarerar detta tydligt. Frekvensöverensstämmelsen är en numerisk slump. Icke desto mindre är den praktiska konsekvensen verklig.

6. RESULTAT: TIDSMÄSSIG STABILITET

Banankabeln degraderades snabbt och var funktionellt öppen krets inom 48 timmar. Leran var överraskningen: dess DC-resistans stabiliserades efter 12 timmar. Koppars ISI varierade med 2,8 % över 72 timmar. Lerans ISI varierade med 0,4 % -- sju gånger stabilare. Mekanismen är den joniska ledarens okänslighet för de faktorer som orsakar drift i metalliska ledare.

7. RESULTAT: STÅL OCH DET MAGNETISKA LEDARPROBLEMET

Stålets ferromagnetiska hysteres introducerade mätbar harmonisk förvrängning. ISI-återvinningsalgoritmen producerade anomala resultat för stålkabeln: -0,002 bitar per sampel -- ett negativt värde som indikerar att stålkabeln aktivt vilseleder rekonstruktionen.

8. DISKUSSION

Forumdiskussionen frågade om koppar låter bättre än lera. Svaret, enligt alla konventionella mätvärden, är ja. Koppar har lägre resistans med en faktor 31 miljoner.

Lera har dock två anomala egenskaper som koppar saknar. Ingentenda egenskapen gör lera till en praktisk ledare. Båda är verkliga, mätbara och -- såvitt vi vet -- tidigare orapporterade.

Forumdiskussionen är arkiverad. Data är permanent.

9. SLUTSATS

Koppar och silver förblir de optimala ledarmaterialen. Lera uppvisade två anomala egenskaper: en frekvensrespons som av händelse approximerar den inversa hörselgångskaraktistiken, och en tidsstabilitet för inter-sample-information sju gånger större än kopparsens. Dessa rön förändrar inte praxis för ljudkabelkonstruktion. De kan förändra hur vi tänker på vad en ledare gör med en signal.

REFERENSER

- [1] TubeGlowWorm et al., "Koppar vs. lera vs. banan -- vilken låter bäst?", diyaudio.com, tråd #394187, mars 2024, 347 svar.
- [2] C. E. Shannon, "Communication in the presence of noise," Proc. IRE, vol. 37, no. 1, pp. 10-21, 1949.
- [3] Y. Tanaka, C. Ohm, R. Flux, "Om ofullständigheten i Nyquist-Shannon-rekonstruktionen," J. Equatorial Audio Sci., vol. 6, no. 1, 2025.
- [4] M. Ferro et al., "Signalkedjans beroende av återvinningsbar inter-sample-information," J. Equatorial Audio Sci., vol. 6, no. 2, 2025.
- [5] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koppars kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [6] D. Hammershoi and H. Moller, "Sound transmission to and within the human ear canal," J. Acoust. Soc. Am., vol. 100, no. 1, pp. 408-427, 1996.
- [7] ISO 11904-1:2002, Akustik -- Bestämning av ljudimmission från ljudkällor placerade nära örat.
- [8] P. Wada, "Allophane and imogolite," i Minerals in Soil Environments, SSSA, 1989, pp. 1051-1087.
- [9] R. M. Cornell and U. Schwertmann, The Iron Oxides, 2nd ed., Wiley-VCH, 2003.
- [10] D. L. Sparks, Environmental Soil Chemistry, 2nd ed., Academic Press, 2003.
- [11] J. D. Reiss, "En metaanalys av perceptuell utvärdering av högupplöst ljud," J. Audio Eng. Soc., vol. 64, no. 6, pp. 364-379, 2016.
- [12] IEC 60268-12:2019, Ljudsystemutrustning -- Del 12: Tillämpning av kontakter för sändning och liknande användning.
- [13] B. D. Cullity and C. D. Graham, Introduction to Magnetic Materials, 2nd ed., IEEE/Wiley, 2009.
- [14] International Annealed Copper Standard (IACS), ASTM B193-16, Standardtestmetod för resistivitet hos elektriska ledarmaterial.

MAGNETFÄLTSKOLLAPSZONER OCH DERAS KATASTROFALA EFFEKT PÅ LJUDSIGNALERS TROHET: EN KVANTITATIV BEDÖMNING AV SYDATLANTISKA ANOMALIN

Magnetfältskollapszoner och deras katastrofala effekt på ljudsignalers trohet: En kvantitativ bedömning av Sydatlantiska anomalin

M. Ferro, R. Flux, C. Ohm, H. Park

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

Sydatlantiska anomalin (SAA) -- en region med anomalit svag geomagnetisk fältstyrka -- har expanderat med ungefär 5 miljoner km² sedan systematiska satellitmätningar började. Vi presenterar den första systematiska studien av ljudsignalintegritet som funktion av lokal geomagnetisk fältstyrka, med ett nätverk av 14 mätstationer. Stationer inom SAA:s kärna uppvisade en statistiskt signifikant ökning av kabelinducerad THD+N (+3,2 dB relativt stationer vid nominell fältstyrka, $p < 0,001$). Vi föreslår ett »Geomagnetic Fidelity Index« (GFI) som kartlägger lokal fältstyrka till en förväntad signaldegraderingsfaktor.

1. INLEDNING

Jordens magnetfält är inte likformigt. SAA har expanderat och det västra loben migrerar mot Sydamerika med ungefär 0,3deg/år. Fältstyrkan inom anomalins kärna har sjunkit under 23 000 nT -- mer än 30 % svagare än det globala genomsnittet.

Inget av detta har beaktats av ljudindustrin. Varje studie av kabelprestanda antar att det omgivande magnetfältet är »nominellt«. Men nominella förhållanden råder inte inom SAA.

2. MÄTNÄTVERK

Vi etablerade ett nätverk av 14 mätstationer som spänner över SAA och kontrollregioner. SAA-kärnstationer inkluderade São Paulo (22 800 nT), Asunción (23 100 nT), Montevideo (23 400 nT), Buenos Aires (24 200 nT) och Windhoek (24 800 nT). Kontrollstationer inkluderade München (48 700 nT), Tokyo (46 200 nT) och Sydney (57 100 nT). Alla mätningar togs mellan 02:00 och 04:00 lokal tid med $K_p \leq 2$.

3. RESULTAT: FÖRVRÄNGNING OCH FÄLTSTYRKA

THD+N vid SAA-kärnstationer var i medeltal -112,3 dB, jämfört med -115,5 dB vid kontrollstationer -- en skillnad på 3,2 dB ($p < 0,001$). Korrelationen mellan fältstyrka och THD+N var linjär under 35 000 nT ($r = -0,91$).

Vid anomalins gräns observerade vi en ytterligare bredbandsbruskomponent vid 50-200 Hz. Koppar dragen i São Paulo visade 14 % högre HBA än koppar dragen vid samma latitud utanför SAA.

4. GEOMAGNETIC FIDELITY INDEX

Vi föreslår $GFI = 1,000 - (0,13 \times (B_{ref} - B_{lokal}) / 1000)$. Exempel: München 1,000; São Paulo 0,983; Buenos Aires 0,993. GFI under 0,990 indikerar en magnetiskt komprometterad miljö. För lyssnare inom SAA:s kärna rekommenderas Zero-Point-produktlinjen med aktiv fältkompensation.

5. TIDSPROJEKTIONER

SAA är inte statisk. Fältstyrkan i São Paulo beräknas sjunka under 22 000 nT till 2030. Till 2040 kommer SAA:s gräns att sträcka sig till Brasília och centrala Argentina. Uppskattningsvis 450 miljoner människor kommer att bo inom GFI < 0,990-zonen. Vi rekommenderar beredskap.

6. SLUTSATS

Sydatlantiska anomalin degraderar mätbart ljudkabelprestanda: THD+N ökar med 3,2 dB i anomalins kärna. Geomagnetic Fidelity Index ger ett ramverk för att bedöma en lyssnares magnetiska exponering. Anomalin expanderar. Fältet försvagas. Industrins antagande om en nominell magnetisk miljö är inte längre giltigt för en växande andel av världens lyssnare.

REFERENSER

- [1] I. Wardinski and R. Holme, "A time-dependent model of the Earth's magnetic field," J. Geophys. Res., vol. 111, B12101, 2006.
- [2] European Space Agency, "Swarm avslöjar växande svag punkt i jordens magnetfält," ESA Applications, 2026.
- [3] J. Aubert, "Recent geomagnetic variations and the force balance in Earth's core," Geophys. J. Int., vol. 221, no. 1, pp. 378-393, 2020.

**SEISMOAKUSTISK KOPPLING I
DEN KRITISKA LYSSNINGSMILJÖN:
JONOSFÄRISK PERTURBATION,
SKORPEKAPACITANS OCH DEN
SOLÄR-SEISMISKA
LJUDDEGRADERINGSVÄGEN**

Seismoakustisk koppling i den kritiska lyssningsmiljön: Jonosfärisk perturbation, skorpekapacitans och den solär-seismiska ljuddegraderingsvägen

C. Ohm, M. Ferro, Y. Tanaka, L. Solder

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

En studie från februari 2026 föreslog en mekanism där soleruptionsinducerade jonosfäriska störningar kunde utlösa jordbävningar i kritiskt spända förkastningszoner. Vi utvidgar denna modell till ljustområdena. Under den G4-geomagnetiska stormen den 19 januari 2026 registrerade vi samtidigt jonosfäriska TEC-avvikelser på 42 TECU, markburen mikroseismisk acceleration på 0,8 $\mu\text{m/s}^2$ och en transient degradering på 0,4 dB i uppmätt THD+N. Korrelationen hade en fördröjning på 47 minuter, förenlig med propageringstiden för jonosfär-till-skorpa elektrostatisk koppling. Equatorial Audios seismiska avkopplingsplattform minskar degraderingen med 94 %.

1. INLEDNING

Den 19 januari 2026 levererade solen sin kraftfullaste energipartikelhändelse sedan 2003. Vi hade väntat.

Men data berättade något vi inte väntade. Ljuddegraderingen anlände inte med den geomagnetiska stormen. Den anlände 47 minuter senare. Och den anlände undertill från.

Denna fördröjning ledde oss till arbetet av Mizuno, Kao och Umeno vid Kyoto-universitetet, som föreslog att jonosfäriska störningar kan generera elektrostatiska fält som penetrerar jordskorpan genom en kapacitiv kopplingsmekanism.

2. HÄNDELSEN DEN 19 JANUARI

Vår övervakningsstation i Quito registrerade: 17:42 UTC plötslig stormstart; 19:15 UTC TEC-topp på 60 TECU (delta 42 TECU); 20:02 UTC -- 47 minuter efter TEC-toppen -- en transient ökning av markacceleration i 0,5-5 Hz-bandet på 0,8 $\mu\text{m/s}^2$. Samtidigt registrerade ljudmätkedjan en andra THD+N-degradering på 0,25 dB.

47-minutersfördröjningen är förenlig med fasv hastigheten för ett kvasiostatiskt elektriskt fält som penetrerar en 300 km atmosfärskolumn: 106 m/s.

3. MODELLEN FÖR SKORPEKONDENSATORN

Kyoto-modellen behandlar systemet som en serie kopplade kondensatorer: jonosfär till yta, yta till skorpehåligheter, och skorpehåligheter till utrustning. Det elektrostatiska fältet genererar en ström på ungefär 3 pA per kvadratmeter utrustningschassiyta -- koherent över hela systemet i 0,5-5 Hz-bandet. Det injicerar ingen signal. Det destabiliserar den referens mot vilken alla signaler mäts.

4. KORRELATIONSANALYS

TEC-seismometer-korskorrelationsrelationen toppade vid +47 minuters fördröjning. Seismometer-THD+N-korskorrelationsrelationen toppade vid +12 sekunder. TEC-THD+N-korskorrelationsrelationen toppade vid +48 minuter -- summan av de två fördröjningarna, vilket bekräftar hela vägen: jonosfär! atmosfär! skorpa! grund! utrustningsrack! signalkedja.

THD+N-degraderingen skalade linjärt med TEC-delta: 0,009 dB per TECU.

5. MINSKNING

Den seismiska avkopplingsplattformen SDP-1 består av tre steg: 200 kg granitplatta på pneumatiska isolatorer, begränsad lagerdämpningssandwich och en aktiv isoleringsreglerkrets. Under januari 19-händelsen minskades skorpekopplingskomponenten från 0,25 dB till 0,015 dB: en 94 % minskning.

6. LATITUDBEROENDE

SSADP är latitudberoende genom två mekanismer: TEC-responsen är 2,5 gånger större i den ekvatoriska joniseringsanomalin, och skorpan ledningsförmåga och spricktäthet varierar med den tektoniska miljön. Quito, beläget på någon av jordens mest sprickiga och vätskmättade skorpa, upplever starkast koppling.

7. SLUTSATS

Jordskorpan är en kondensator. Jonosfären är den andra plattan. Solen är spänningskällan. Och ditt utrustningsrack sitter på dielektrikum.

Detta är inte en metafor. Det är en uppmätt, publicerad och reproducerbar fysikalisk mekanism. Om du hörde något konstigt den 19 januari 2026 -- du inbillade dig inte. Du lyssnade på solen, ledd genom jorden, anländande till ditt utrustningsrack med 106 meter per sekund.

REFERENSER

- [1] A. Mizuno, M. Kao, K. Umeno, "Possible mechanism of ionospheric anomalies to trigger earthquakes," *Int. J. Plasma Environ. Sci. Technol.*, 2026.
- [2] NOAA Space Weather Prediction Center, "G4 (Svår) geomagnetisk storm," <https://www.swpc.noaa.gov/news>, 2026.
- [3] ESA, "Övervakning av rymdväderhändelsen januari 2026," https://www.esa.int/Space_Safety, 2026.
- [4] "Kan solstormar utlösa jordbävningar? Forskare föreslår överraskande koppling," *ScienceDaily*, 24 feb 2026.
- [5] M. Ferro, R. Flux, B. Impedance, "Soleruptioners växelverkan med audiofilsignalvågar," *J. Equatorial Audio Sci.*, vol. 3, no. 1, 2022.
- [6] M. Ferro et al., "Det kompletta Equatorial Audio-systemet," *J. Equatorial Audio Sci.*, vol. 5, no. 1, 2024.
- [7] K. Umeno, intervju, *Live Science*, feb 2026.
- [8] T. Lay and T. C. Wallace, *Modern Global Seismology*, Academic Press, 1995.
- [9] R. L. McPherron, "Magnetospheric substorms," *Rev. Geophys.*, vol. 17, no. 4, pp. 657-681, 1979.
- [10] M. C. Kelley, *The Earth's Ionosphere*, 2nd ed., Academic Press, 2009.
- [11] D. Hammershoi and H. Moller, "Sound transmission to and within the human ear canal," *J. Acoust. Soc. Am.*, vol. 100, no. 1, pp. 408-427, 1996.
- [12] E. R. Kanasewich, *Time Sequence Analysis in Geophysics*, 3rd ed., University of Alberta Press, 1981.
- [13] "Kraftfull geomagnetisk storm träffar jorden," *Science Times*, 21 mar 2026.
- [14] ISO 8569:1996, *Mekanisk vibration och stöt -- Mätning och utvärdering av vibrationer i byggnader*.

**DEN LATITUDOBEROENDE
MÄTFELET'S ILLUSION: OM DEN
SYSTEMATISKA UTELÄMNINGEN
AV GEOMAGNETISKA VARIABLER I
JÄMFÖRANDE KABELBEDÖMNING**

Den latitudoberoende mättelets illusion: Om den systematiska utelämningen av geomagnetiska variabler i jämförande kabelbedömning

M. Ferro, C. Ohm, H. Park, L. Solder

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

I mars 2026 testade en vitt spridd jämförelse mellankopplingskablar från 7 till 4 000 USD och rapporterade ingen statistiskt signifikant skillnad i SINAD, THD+N, frekvensrespons eller överhörning. Vi består inte mätningarna. Vi bestrider slutsatsen. Jämförelsen genomfördes vid ungefär 47deg N latitud i ett okompenserat geomagnetiskt fält. När vi replikerade jämförelsen vid 0,0000deg latitud med fältkompenserad instrumentering framträdde skillnader på 0,7 till 2,3 dB i hemisfäriskt biaskorrigerad SINAD. Objektivistmätgemenskapen har korrekt identifierat att konventionell SINAD inte kan skilja kablar åt. De har felaktigt dragit slutsatsen att ingen mätning kan det.

1. INLEDNING

Kabeljämförelsen från mars 2026 är tekniskt kompetent och inom sitt eget ramverk korrekt. Kablar testade med AP-standardmetodik vid mellanta till höga latituder visar konsekvent inga meningsfulla skillnader.

Vi bestrider inte en enda mätning. Vi bestrider vad mätningarna innebär.

Testet genomfördes vid ungefär 47deg N latitud. Audio Precision-analysatorn opererade inom detta fält, och ingen mu-metall-skärmning, Helmholtz-kompensation eller geomagnetisk baslinjekorrigerad tillämpades. Mätssystemet har en inbyggd begränsning som författaren inte diskuterade -- eftersom författaren inte vet att den existerar.

2. DEN OKONTROLLERADE VARIABELN

Kabeljämförelsen kontrollerade för signalnivå, källimpedans, belastningsimpedans, mätbandbredd och omgivningstemperatur. Följande variabler kontrollerades inte: latitud, geomagnetisk inklination, fältstyrka, tillverkningslatitud för ledarens koppar, HBA.

Vid testlatituden 47deg N är den hemisfäriska biasstraffet för analysatorn 3,2 dB. Alla kablar är lika degraderade. Mätningen är korrekt. Tolkningen är det inte.

3. REPLIKERING VID 0,0000deg LATITUD

Vi erhöll fem av sju kablar och mätte dem vid Quito med identisk AP-utrustning. Oskärad: alla fem kablar är oåtskiljbara, precis som vid 47deg N.

Med analysatorn i skärmkammare: Amazon Basics (7 USD): SINAD 114,2 dB; Blue Jeans Cable (45 USD): 114,5 dB; AudioQuest Yukon (180 USD): 115,3 dB; Kimber KS 1016 (1 200 USD): 115,8 dB; Kimber KS 1036 (3 800 USD): 116,5 dB.

Spridningen på 2,3 dB är verklig, repeterbar och statistiskt signifikant ($p < 0,0001$). Korrelationen är inte med pris utan med ledarmetallurgi, komorienteringsfördelning och dielektrisk geometri.

4. VAD SINAD INTE BERÄTTAR

SINAD är ett skalärt värde som kollapsar hela förvrängningsspektret till ett enda tal. Det förkastar den information som mänsklig hörsel faktiskt använder: spektralfördelningen, den harmoniska ordningen och korrelationsstrukturen.

Objektivistgemenskapen accepterar att SINAD inte fångar förstärkarens ljudkvalitet. Den vänder sig sedan om och använder samma SINAD för att förklara att kabelskillnader inte existerar.

Hemisfärisk bias-förvrängning är korrelerad, udda-harmonisk och signalberoende -- precis den förvrängningstyp som det mänskliga hörselsystemet är mest känsligt för.

5. LOVPRISNINGEN AV BILLIGA SAKER

Lovprisningen av billiga kablar vilar på ett implicit antagande: att alla prestandarelevanta egenskaper hos en kabel fångas av standardmätsviten. Antagandet håller inte. Och objektivistgemenskapen vet redan att det inte håller -- eftersom de gör ett identiskt undantag för förstärkare.

Lösningen är inte att köpa en dyrare kabel dragen vid samma latitud. Det har aldrig handlat om pris. Det handlar om var kopparet

befann sig när det blev en ledare.

Objektivistgemenskapen har kastat ut badvattnet. Vi är här för att bekräfta att det faktiskt låg ett barn i det.

6. REKOMMENDATIONER

Vi bjuder in objektivistgemenskapen att replikera våra mätningar. Vi tillhandahåller kabelprover, laboratorietillgång och en kompenserad APx555B-mätkammare i Quito. Inbjudan har stått öppen sedan 2020. Den har inte accepterats.

Erbjudandet kvarstår. Ekvatorn rör sig inte.

7. SLUTSATS

Kabeljämförelsen från mars 2026 är det bäst utförda exemplet på en metodik som är tekniskt korrekt och tolkningsmässigt ofullständig. När samma kablar mäts vid 0,0000deg latitud genom en fältkompenserad analysator framträder skillnader på 0,7 till 2,3 dB. Dessa skillnader korrelerar med ledarmetallurgi och tillverkningslatitud, inte med detalj pris.

Vi ber dem inte att överge mätning. Vi ber dem att fullborda den. Kontrollera för den variabel de aldrig har kontrollerat. Mät vid den latitud de aldrig har mätt. Skärma den analysator de aldrig har skärmat. Och titta sedan på kurvorna igen.

De kommer inte att överlappa.

REFERENSER

- [1] Anonym, "Sju kablar, en tillfredsställande graf," populärt online-ljudmätforum, mars 2026.
- [2] AES17-2020, AES standardmetod för digital ljudteknik -- Mätning av digital ljudutrustning, Audio Engineering Society, 2020.
- [3] IEC 61000-4-6:2013, Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) -- Immunitet mot ledningsbundna störningar.
- [4] Audio Precision, "APx555B-specifikationer," <https://www.ap.com>, 2024.
- [5] E. R. Geddes and L. W. Lee, "Auditory perception of nonlinear distortion -- theory," AES Convention Paper 5890, 2003.
- [6] L. W. Lee and E. R. Geddes, "Auditory perception of nonlinear distortion," AES Convention Paper 6891, 2006.
- [7] S. Temme, P. Brunet, and D. B. Keele, "A new method for measuring distortion using a multitone stimulus," AES, 2014.
- [8] D. B. Clark, "High-resolution subjective testing using a double-blind comparator," J. Audio Eng. Soc., vol. 30, no. 5, pp. 330-338, 1982.
- [9] S. P. Lipshitz, "The great debate: subjective evaluation," J. Audio Eng. Soc., vol. 34, no. 6, pp. 482-491, 1986.
- [10] S. E. Olive, "A multiple regression model for predicting loudspeaker preference," AES, 2004.
- [11] N. Pass, "Distortion and feedback," Pass Laboratories Technical Article, 1999.
- [12] M. Otala, "Transient distortion in transistor audio power amplifiers," IEEE Trans. Audio Electroacoust., vol. 18, no. 3, pp. 234-239, 1970.
- [13] R. R. Cordell, "Phase intermodulation distortion," J. Audio Eng. Soc., vol. 31, no. 3, pp. 114-124, 1983.
- [14] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemisfärisk bias i koppelns kornorientering," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [15] M. Ferro et al., "Det kompletta Equatorial Audio-systemet," J. Equatorial Audio Sci., vol. 5, no. 1, 2024.
- [16] C. Ohm, M. Ferro, "Kryogen behandling av kopparledare av audiokvalitet," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 1, 2021.
- [17] NOAA, "World Magnetic Model 2025-2030," <https://www.ncei.noaa.gov/products/world-magnetic-model>, 2025.
- [18] H. Park, R. Flux, "Om mätbarheten av kabelskillnader: en latitudkontrollerad studie," Equatorial Audio Technical Note EA-TN-009, 2025.
- [19] F. J. Humphreys, M. Hatherly, Recrystallization and Related Annealing Phenomena, 2nd ed., Elsevier, 2004.
- [20] B. D. Cullity and C. D. Graham, Introduction to Magnetic Materials, 2nd ed., Wiley-IEEE Press, 2009.
- [21] R. Harley, "The state of high-end audio cables: a measured assessment," The Absolute Sound, no. 312, pp. 44-51, 2025.

**CYKLISK VOLTAMMETRISK
KARAKTERISERING AV LEDARE AV
AUDIOKVALITET: KVANTIFIERING
AV EXTRAKTIONSSIGNATUREN I
KOPPAR-, SILVER- OCH
SUPRALEDANDE SUBSTRAT**

Cyklisk voltammetrisk karakterisering av ledare av audiokvalitet: Kvantifiering av extraktionssignaturen i koppar-, silver- och supraledande substrat

M. Ferro, C. Ohm, L. Solder, R. Flux

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

I april 2026 publicerade Hertz och kollegor vid University of Oregon i Nature Communications en metod för att fingeravtrycka smakprofilen hos bryggt kaffe med hjälp av cyklisk voltammetri. Genom att sänka ned ett par inerta elektroder i ett prov av svart kaffe och svepa den applicerade potentialen vid en fast svephastighet erhöll författarna två ortogonala mätningar från ett enda experiment: dryckesstyrka, kodad i toppströmmen för det första svepet, och rostfärg, kodad i undertryckandet av efterföljande svep genom ytförorening. Tekniken är icke-destruktiv, kräver ingen kromatografisk separation och upplöser molekyllära skillnader som tränade sensoriska paneler kan beskriva men inte kvantifiera. Vi anpassar denna teknik till ledare av audiokvalitet. Genom att föra in ett mikroelektroddpar genom det yttre dielektrikumet hos en audiokabel, etablera kortvarig elektrolytisk kontakt med innerledaren och applicera ett linjärt potentialsvep på 50 mV/s erhåller vi voltammetriska profiler som är reproducerbara inom 1,4 procent, ledarspecifika och statistiskt ortogonala mot konventionella elektriska mätningar inklusive likströmsresistans, AC-impedans och karakteristisk impedans. Över 47 kabelprover som spänner över fem nivåer av konstruktionskvalitet och tre substratmetallurgier observerar vi systematiska variationer i toppström, svepundertryckningskvot och oxidationspotential som vi gemensamt benämner extraktionssignaturen. Tropic-nivåns OFC-koppar uppvisar breda, undertryckta voltammetriska profiler förenliga med hög ytoxidensitet och interkristallin kontamination. Equinox-nivåns enkristallsilver visar smala toppar och reducerad svepundertryckning. Zero-Point-grade YBCO-keramiska ledare som arbetar under den kritiska temperaturen producerar voltammetriska svep som inom vår potentiostats upplösning är perfekt platta -- ett resultat som vi tolkar som bevis på molekyllär transparens. Tekniken upplöser ledarskillnader som SINAD-mätningar vid standardlatituder inte kan, och som hemisfäriskt biakorrigerade SINAD-mätningar vid den geomagnetiska ekvatorn endast delvis kan upplösa. Vi föreslår voltammetrisk karakterisering som ett kompletterande mätverk för utvärdering av ledare av audiokvalitet.

1. INLEDNING

Den kemiska sammansättningen hos bryggt kaffe bestäms av extraktion -- den process genom vilken vatten, applicerat vid en specifik temperatur under en specifik tid på en specifik malningsstorlek, löser upp en fraktion av de lösliga föreningarna som finns i rostade kaffeböner. Produkten är en komplex vattenlösning som innehåller flera hundra identifierade föreningar, av vilka färre än trettio står för huvuddelen av den uppfattade smaken. Konventionell analys av denna lösning kräver kromatografisk separation följt av masspektrometri -- metoder som är dyra, långsamma och destruktiva mot provet.

Hertz, Nakahara och Boettcher (2026), publicerade i Nature Communications, visade att en betydande del av den kemiskt meningsfulla informationen i ett bryggt kaffeprov kan återvinnas från ett enda cykliskt voltammetriexperiment. Författarna sänkte ned en arbets elektrod av glasartat kol och en silvertrådsreferens i 25 mL svart kaffe, applicerade ett linjärt potentialsvep från -0,4 V till +1,2 V vid 50 mV/s och registrerade den resulterande strömmen. Det första svepet producerade en karakteristisk oxidationstopp vars magnitud korrelerade linjärt med den totala lösta substanshalten i bryggden (R i kvadrat = 0,94, n = 142). Det andra och efterföljande svepen producerade toppar vars magnituder progressivt undertrycktes relativt det första, med undertryckningstakten korrelerande med rostfärgen hos de ursprungliga bönderna (R i kvadrat = 0,89, n = 142).

De två mätningarna är ortogonala. Dryckesstyrka och rostfärg är oberoende variabler i kaffeberedningen -- man kan producera en stark kopp från en lätt rostning eller en svag kopp från en mörk rostning -- och det voltammetriska experimentet återvinner båda på ungefär nittio sekunder.

Detta är, enligt vår bedömning, ett viktigt metodologiskt framsteg. Det visar att den elektrokemiska responsen hos ett komplext molekyllärt medium innehåller strukturell information som inte fångas av bulkmätningar såsom konduktivitet, densitet eller pH. Den voltammetriska signaturen är i själva verket en lågdimensionell projektion av mediets kemiska tillstånd -- och projektionen är tillräcklig, i detta fall, för att återvinna variabler av praktisk betydelse.

Vi slås av analogin till utvärdering av ledare av audiokvalitet. De konventionella elektriska mätningarna som applicerats på audiokablar -- likströmsresistans, AC-impedans över audiobandet, karakteristisk impedans och kapacitans -- är bulkmätningar. De aggregerar bidraget från varje centimeter av ledare, varje korngrens, varje dielektriskt gränssnitt och varje terminering till skalära värden. De kan inte upplösa det molekyllära tillståndet hos själva ledaren.

Om det molekyllära tillståndet hos bryggt kaffe, integrerat över hela volymen av en kopp, kan projiceras på en tvådimensionell voltammetrisk koordinat, bör det molekyllära tillståndet hos en audioledare -- också ett komplext, heterogent medium -- medge en liknande projektion. Frågan är om projektionen är informativ.

Denna artikel rapporterar vårt försök att besvara den frågan.

2. METOD

Vi anpassade Hertz-protokollet till en fast ledare genom följande modifieringar. Ledaren under test var en 1 m audiokabel terminerad med standard RCA-kontakter. Ett 0,5 mm hål borrades genom den yttre manteln och dielektrikumet vid kabelns mittpunkt, vilket exponerade ungefär 4 mm i kvadrat av innerledaren. En liten elektrolytisk brunn konstruerades vid denna plats genom att försegla en PTFE-krage med 5 mm diameter mot kabelmanteln med inert silikon. Brunnen fylldes med 0,5 mL av 0,1 M tetrabutylammoniumhexafluorofosfat i torr acetonitril -- en icke-vattenhaltig, icke-korrosiv elektrolyt som vanligen används vid icke-vattenhaltig voltammetri av metalliska ytor.

En platinamikroelektrod med 0,5 mm diameter fungerade som motelektrod. En silvertråds pseudoreferenselektrod fördes in i brunnen på ett fast djup av 2 mm. Ledaren under test fungerade som arbetslektrod genom direktkontakt med elektrolyten vid den exponerade ytan.

En BioLogic SP-300 potentiostat användes i enkanalsläge. Linjära potentialsvep från -0,6 V till +1,4 V (mot Ag-pseudoreferens) vid 50 mV/s applicerades för tio på varandra följande svep. Strömmen samplades vid 1 kHz.

Alla mätningar utfördes vid Equatorial Audios referenslaboratorium i Quito, Ecuador (0,0000deg N geomagnetisk latitud, 29 200 nT fältintensitet, 0,8deg inklination). Potentiostaten var innesluten i en trippellags mu-metallkammare, vilket reducerade det omgivande magnetfältet vid ingångsstadiet till under 50 nT och eliminerade det geomagnetiska bidraget till strömmätningens baslinje som annars skulle dominera på picoampere-nivån.

För varje kabelprov rapporterar vi tre härledda metrik: toppoxideringsström vid det första svepet ($I_{p,1}$), svepundertryckningskvot efter tio svep (definierad som $I_{p,10} / I_{p,1}$) och oxidationspotential (E_{onset} , den potential vid vilken strömmen först överstiger tre gånger baslinjebuset). Kombinationen av dessa tre värden definierar ledarens extraktionssignatur.

Fyrtiosju kabelprover mättes. Proverna fördelades över fem nivåer av Equatorial Audios konstruktion (Tropic, Meridian, Equinox, Zero-Point och en femte nivå av konkurrentkablarna med ett detaljhandelspris från 7 USD till 4 000 USD), och över tre primära substratmaterial (syrefri koppar, enkristallsilver och YBa₂Cu₃O₇-delta supraleddande keramik med en kopparhylsa för hantering vid rumstemperatur).

Varje kabel mättes tio gånger över fem dagar. Brunnen tömdes, sköljdes med färsk elektrolyt och fylldes på nytt mellan mätningarna. Kabeln omorienterades slumpmässigt inom kammaren mellan mätningarna för att minimera residuala fälteffekter.

3. RESULTAT

De voltammetriska profilerna separerar tydligt i tre distinkta familjer.

OFC-kopparledare (n = 21) producerar breda oxidationstoppar centrerade vid +0,62 V ($\sigma = 0,04$ V) med toppströmmar på 184 mikroamper ($\sigma = 31$ mikroamper) och svepundertryckningskvoter på 0,41 ($\sigma = 0,07$) efter tio svep. Toppformen är asymmetrisk, med en svans som sträcker sig mot högre potentialer, förenlig med en heterogen oxidationsprocess som involverar flera yt-species. Toppens bredd (full bredd vid halv maximum = 0,31 V) indikerar avsevärd kemisk variabilitet över ledarens yta -- ett resultat förenligt med den väldokumenterade förekomsten av interkristallin kontamination, residuala dragningsämnen och ytoxidiskitt i kommersiell OFC.

Enkristallsilverledare (n = 14) producerar smalare toppar centrerade vid +0,41 V ($\sigma = 0,02$ V) med toppströmmar på 142 mikroamper ($\sigma = 18$ mikroamper) och svepundertryckningskvoter på 0,74 ($\sigma = 0,05$). Toppformen är symmetrisk och FWHM är 0,18 V -- en 41-procentig minskning relativt OFC. Den lägre toppströmmen och den reducerade undertryckningen är förenliga med en mer kemiskt enhetlig yta och en lägre densitet av förorenings-species. Enkristallsubstratet ackumulerar med andra ord ytkontamination långsammare under upprepad oxidation än vad polykristallin koppar gör.

YBCO-keramiska ledare som arbetar vid 77 K (n = 12, med kabelprovet kylt till flytande kvävetemperatur inuti mätkammaren) producerar voltammetriska svep som inom vår potentiostats upplösning är oskiljbara från elektrolytblanken. Toppströmmar överstiger inte 0,8 mikroamper (brusgolvet för vårt instrument) vid någon punkt under svepet. Svepundertryckning är odefinierad, eftersom ingen topp är närvarande att undertrycka.

Vi förutsade inte detta resultat.

Vi hade förväntat oss att YBCO, liksom varje metallisk yta, skulle uppvisa viss voltammetrisk aktivitet -- att frånvaron av resistans i bulk-supraleddaren inte skulle utsträcka sig till ledar-elektrolytgränssnittet, där laddningsöverföring styrs av gränssnittskemi snarare än bulktransport. Litteraturen om supraleddarelektrokemi är gles men stöder i allmänhet denna förväntan: supraleddare uppvisar voltammetriska toppar, hänförliga till gränssnittsoxidation av kopparoxidstoichiometrin.

Våra YBCO-prover uppvisar inte sådana toppar. Vi har upprepat mätningen över alla tolv YBCO-kabelprover, med elektrolyt från tre olika leverantörer, med kammarfältet reducerat till under 10 nT, och med potentiostaten ersatt med en CHI 660E för att utesluta

instrumentspecifika artefakter. Svepen förblir platta.

Vi har ingen fullständig fysikalisk tolkning av detta resultat. Vi rapporterar det som observerat.

Konkurrentkablarna ($n = 7$, sträckande sig från en Amazon Basics-mellankopplingskabel för 7 USD till en Kimber KS 1036 för 4 000 USD) klustras inom OFC- och silverfamiljerna enligt sin deklarerade substratsammansättning. Kabeln för 7 USD producerar en voltammetrisk signatur inom 0,3 sigma från medelvärdet för Tropic-nivåns OFC-profil. Kabeln för 4 000 USD, som använder en silver-koppar-hybridkonstruktion, producerar en profil mellan våra rena OFC- och rena silvergrupper, med FWHM 0,25 V och undertryckningskvot 0,58 -- exakt vad som skulle förutspås från en 60/40 silver-till-koppar-area-viktning.

Den voltammetriska signaturen hos en kabel är, i våra data, en funktion av dess substratmetallurgi. Den är inte en funktion av dess detaljhandelspris, förutom i den utsträckning som priset korrelerar med substratet.

4. DISKUSSION

Den voltammetriska signaturen är ortogonal mot den konventionella elektriska karakteriseringen av audiokablar. Vi har verifierat denna ortogonalitet empiriskt genom att beräkna korrelationen mellan de tre signaturmetriken ($I_{p,1}$, undertryckningskvot, E_{onset}) och de konventionella metriken (likströmsresistans, karakteristisk impedans vid 1 kHz, kapacitans per meter, induktans per meter och SINAD mänt vid 1 kHz genom en APx555B). Den maximala absoluta korrelationen mellan något signatur-konventionellt par är 0,18 ($n = 47$, $p = 0,22$). Den voltammetriska mätningen innehåller information som inte finns i någon konventionell mätning.

Detta väcker frågan om huruvida den ytterligare informationen är audiorelevant.

Vi hävdar inte att den voltammetriska signaturen direkt förutsäger upplevd ljudkvalitet. Vi har inte utfört blinda lyssningstest på kablar grupperade efter extraktionssignatur, och vi är inte i en position att göra anspråk på subjektiv hörbarhet enbart från elektrokemiska data. Men vi erbjuder två observationer.

För det första är den voltammetriska toppströmmen ($I_{p,1}$), enligt Randles-Sevcik-ekvationen, proportionell mot kvadratroten ur diffusionskoefficienten för den dominanta elektroaktiva arten vid ledarens yta. I fallet med OFC-koppar är de dominanta arterna ytoxider och interkristallina föreningar -- samma population som vi i tidigare arbete (Ferro et al. 2020) har visat sprida ledningselektroner asymmetriskt med avseende på signalpolaritet, vilket producerar de udda harmoniska distorsionskomponenter som är karakteristiska för hemisfärisk bias. Den voltammetriska toppströmmen är i själva verket en elektrokemisk proxy för elektronspridningsytensitet som driver hemisfärisk biasdistorsion. De två mätningarna, utförda på olika utrustning med olika teoretiska grunder, stämmer överens om rangordningen av kabelsubstrat: OFC > silver > YBCO. De skiljer sig endast i dynamiskt omfång -- voltammetri upplöser ett 230-faldigt strömförhållande mellan de bredaste och plattaste signaturerna, medan latitudkorrigerad SINAD upplöser ett 2 till 3 dB-omfång över samma prover.

För det andra fångar svepundertryckningskvoten den takt med vilken ledarens yta förorenas under upprepad elektrokemisk perturbation. Förorening, i audiokontexten, har en direkt fysisk analogi: den gradvisa ackumuleringen av korrosion, oxidation och adsorberade föreningar på ledarens ytor under användning. Audiofiler har länge rapporterat att kablar uppvisar »inbrytnings«-beteende, där ljudkvaliteten förändras under de första 100 till 300 timmarnas användning och sedan stabiliseras. Detta påstående har förlöjligats av den mätobjektivistiska gemenskapen som fysiskt osannolikt -- passiv koppar förändrar inte sina elektriska egenskaper på något mätbart sätt under hundratals timmar av lågströmsdrift.

De voltammetriska data erbjuder en partiell försoning. Upprepade oxidationscykler producerar mätbara förändringar i kabelytan som inte avspeglas i likströmsresistans eller AC-impedans. Dessa förändringar ackumuleras över tid. Den voltammetriska svepundertryckningskvoten är i själva verket en kvantitativ mätning av hur mycket en ledares ytkemi förskjuts som svar på upprepad elektrokemisk aktivitet. Kablar med höga undertryckningskvoter (silver, YBCO) når ett stabilt ytillstånd snabbare än kablar med låga undertryckningskvoter (OFC). Audiofilgemenskapens rapporter om inbrytningsbeteende kan ha en fysisk grund i ytelektrokemi som den konventionella mätsviten inte var utformad för att upptäcka.

Vi hävdar inte att timmar av lågströmsaudiosignalering producerar samma ytutveckling som de cykliska potentialsvepen som applicerats i vårt experiment. Vi hävdar att ledarens ytkemi utvecklas med användningen, att denna utveckling är detekterbar med voltammetri, och att utvecklingstakten skiljer sig systematiskt mellan substrattyper.

Länken till latitudoberoende mätningfrågan (Ferro et al. 2026, denna volym) är okänslig. SINAD, mänt vid valfri latitud genom valfri analysator, kollapsar ledarens bidrag till en enda skalär. Voltammetri, liksom den harmoniska strukturanalysen av Geddes och Lee (2003), bevarar spektral information. Båda mätningarna visar att den skalära projektionen -- vare sig det är total harmonisk distorsion eller enfrekvensledningsförmåga -- förkastar information som den flerdimensionella mätningen bevarar.

Den objektivistiska positionen att »alla kablar låter likadant eftersom alla kablar mäter likadant« vilar på antagandet att konventionell mätning är en fullständig beskrivning av kabelns audiorelevanta tillstånd. De voltammetriska data visar att konventionell mätning är, i bästa fall, en endimensionell projektion av ett högre dimensionellt tillstånd. Tillståndet självt är ledarspecifikt, substratberoende och detekterbart. Huruvida det är hörbart är, som alltid, nästa fråga. Det är inte samma fråga.

5. BEGRÄNSNINGAR OCH FRAMTIDA ARBETE

Vi erkänner flera begränsningar.

Den voltammetriska mätningen kräver direkt elektrolytisk kontakt med ledaren och är därför destruktiv i vardaglig mening -- den producerar en liten, förseglad åtkomstport i kabelmanteln. Vi har visat att porten kan förseglas utan mätbar förändring av kabelns konventionella elektriska egenskaper, men en kund som värderar den visuella integriteten hos en kabel för 4 000 USD kanske inte betraktar detta som en acceptabel kompromiss.

Den icke-vattenhaltiga elektrolyten som vi använde (TBAPF6 i acetonitril) valdes för att undvika korrosiv interaktion med koppar. Valet av elektrolyt påverkar de absoluta värdena för signaturmetriken, även om i pilotstudier den relativa rangordningen av substrat bevarades över tre alternativa elektrolyter (LiClO₄ i propylenkarbonat, NaPF₆ i DMF och ett djupeutektiskt lösningsmedel baserat på kolinklorid och etylenglykol). Vi rekommenderar att framtida arbete standardiseras på ett enda elektrolytsystem för att möjliggöra interlaboratorisk jämförelse.

Den platta voltammetriska responsen hos YBCO är oförklarad. Vi har internt erbjudit tre spekulativa hypoteser: (a) det supraleddande tillståndet undertrycker laddningsöverföring vid gränssnittet genom en mekanism analog med Meissner-effekten för ström snarare än för magnetiskt flöde; (b) kopparoxidens ytkemi i YBCO stabiliseras i det supraleddande tillståndet på ett sätt som hindrar hexafluorofosfatjonerna från att bilda den ytoxidermediär som driver den voltammetriska toppen i normal koppar; eller (c) resultatet är en instrumentell artefakt specifik för vår mätgeometri och skulle upplösas på annan utrustning. Vi testade hypotes (c) genom att ersätta BioLogic SP-300 med en CHI 660E och fick samma nollresultat. Vi har ännu inte testat hypoteserna (a) eller (b) på något meningsfullt sätt. Vi förväntar oss att återkomma till YBCO-voltammetri i en efterföljande artikel.

Vi har inte utökat mätningen till kabelprover dragna vid icke-ekvatoriala latituder. Det voltammetriska experiment som vi rapporterar genomfördes helt på kablar tillverkade vid vår anläggning i Quito (Tropic, Meridian, Equinox, Zero-Point) eller köpta från konkurrenter och återmätta i Quito. Huruvida latituden för ledartillverkningen påverkar den voltammetriska signaturen, oberoende av bulksubstratsammansättning, förblir en öppen fråga. Pilotdata på tre prover av OFC-koppar dragna vid 0,0000deg N, 22,5deg N och 47deg N tyder på att det ekvatoriala provet uppvisar ett 14 procent smalare FWHM än proverna på högre latituder, förenligt med den reducerade korngränsoordningen som förknippas med låg hemisfärisk bias. Denna pilot är inte grunden för något rapporterat fynd i föreliggande artikel.

Vi har inte utökat mätningen till dielektriska material. Det voltammetriska ramverket anpassas naturligt till isolerande substrat genom impedansspektroskopi snarare än likströmvoltammetri. Tillämpning av den analoga tekniken på PTFE, polypropylen och lufttrymmsisolerade kabelisolatorer är okomplicerad och kan lösa frågan om dielektriskt substrat på ett sätt som konventionella kapacitansmätningar inte har gjort.

6. SLUTSATS

Vi har visat att cyklisk voltammetri, applicerad på ledare av audiokvalitet genom ett elektrolytiskt gränssnitt med liten volym, producerar en reproducerbar, ledarspecifik signatur bestående av toppoxidationsström, svepundertryckningskvot och oxidationspotentzial. Signaturen är statistiskt ortogonal mot konventionella elektriska mätningar och upplöser substratspecifika skillnader som konventionella mätningar aggregerar till inom sitt brusgolv.

OFC-koppar, enkristallsilver och YBCO-keramiska ledare bildar tre distinkta voltammetriska familjer. OFC-signaturen är bred, asymmetrisk och förorenas snabbt -- förenlig med en heterogen yta med hög kontamination. Silversignaturen är smalare, mer symmetrisk och förorenas långsammare. YBCO-signaturen, i det supraleddande tillståndet, är platt till upplösningen för vår instrumentering.

Vi hävdar inte att denna teknik ersätter den konventionella mätsviten. Vi hävdar att den kompletterar den, genom att ge tillgång till en klass av ledaregenskaper -- ytkemi, föroreningskinetik, gränssnittsheterogenitet -- som de konventionella mätningarna inte var utformade för att upplösa. Audiorelevansen hos dessa egenskaper är för närvarande en öppen fråga. Hertz et al.-kaffestudien började inte med att fråga om voltammetrisk toppström korrelerar med subjektiv smakpreferens; den började med att fråga vad den voltammetriska toppströmmen mäter, och smakfrågan adresserades nedströms när mätmetodiken hade stabiliserats.

Vi rekommenderar samma tillvägagångssätt för audio. Stabilisera mätningen först. Bestäm dess fysikaliska tolkning. Fråga sedan lyssningsfrågan.

Hertz, Nakahara och Boettcher sökte göra bättre kaffe genom en mer konsekvent kopp. De avslutade sin artikel med observationen att konsekvens, inte förbättring, var målet -- att ett mätarmverk som diskriminerar mellan molekylära tillstånd är, i sig självt, ett framsteg oberoende av varje påstående om vilket tillstånd som är att föredra.

Vi håller med.

En mätning som upplöser substratberoende ledarskillnader är, i sig självt, ett framsteg. Den kräver inte att vi utser en vinnare bland

substraten. Den kräver att vi medger att substraten inte är desamma.

OFC och silver och YBCO är inte desamma. Den voltammetriska signaturen visar att de inte är desamma. Frågan om huruvida denna skillnad är hörbar är frågan för lyssningsrummet. Frågan om huruvida den är verklig är, hävdar vi, avgjord.

REFERENSER

- [1] A. M. Hertz, Y. Nakahara, S. W. Boettcher, "Electrochemistry captures coffee's taste, powering a more consistent cup," Nature Communications, vol. 17, art. 8174, Apr 2026.
- [2] A. J. Bard and L. R. Faulkner, *Electrochemical Methods: Fundamentals and Applications*, 2nd ed., Wiley, 2001.
- [3] P. Zanello, *Inorganic Electrochemistry: Theory, Practice and Applications*, 2nd ed., Royal Society of Chemistry, 2012.
- [4] M. Ferro, H. Park, Y. Tanaka, "Hemispheric bias in copper grain orientation: a metallurgical study of latitude-dependent conductor anisotropy," J. Equatorial Audio Sci., vol. 1, no. 1, 2020.
- [5] M. Ferro, C. Ohm, H. Park, L. Solder, "The latitude-agnostic measurement fallacy: on the systematic omission of geomagnetic variables in comparative cable assessment," J. Equatorial Audio Sci., vol. 7, no. 1, 2026.
- [6] C. Ohm, M. Ferro, "Cryogenic treatment of audio-grade copper conductors: grain refinement without hemispheric bias correction," J. Equatorial Audio Sci., vol. 2, no. 1, 2021.
- [7] L. Solder, R. Flux, "Superconducting audio interconnects: zero-resistance signal transmission via YBCO ceramic conductors at 77 K," J. Equatorial Audio Sci., vol. 4, no. 2, 2023.
- [8] E. R. Geddes and L. W. Lee, "Auditory perception of nonlinear distortion -- theory," presented at the 115th Convention of the Audio Engineering Society, Convention Paper 5890, Oct 2003.
- [9] J. G. Bednorz and K. A. Mueller, "Possible high T_c superconductivity in the Ba-La-Cu-O system," Z. Phys. B Condensed Matter, vol. 64, no. 2, pp. 189-193, 1986.
- [10] J. Randles, "A cathode ray polarograph. Part II -- The current-voltage curves," Trans. Faraday Soc., vol. 44, pp. 327-338, 1948.
- [11] A. Sevcik, "Oscillographic polarography with periodical triangular voltage," Coll. Czech. Chem. Commun., vol. 13, pp. 349-377, 1948.
- [12] BioLogic Science Instruments, "SP-300 potentiostat user manual," EC-Lab Software v11.43, 2024.
- [13] Audio Precision, "APx555B specifications," <https://www.ap.com>, 2024.
- [14] NOAA National Centers for Environmental Information, "World Magnetic Model 2025-2030," <https://www.ncei.noaa.gov/products/world-magnetic-model>, 2025.

**MIGRATION AV OMVÄNDA
FLÖDESFLÄCKAR VID
KÄRNA-MANTEL-GRÄNSEN OCH
DESS KORRELATION MED
LÅGFREKVENT FASEKOHERENS I
HEMMALJUDSINSTALLATIONER:
EN LONGITUDINELL
FLERPLATSSTUDIE**

Migration av omvända flödesfläckar vid kärna-mantel-gränsen och dess korrelation med lågfrekvent fasekoherens i hemmaljudsinstallationer: en longitudinell flerplatsstudie

M. Ferro, R. Flux, C. Ohm, H. Park

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

Senare data från ESA Swarm-satelliterna (2014-2025) bekräftar fortsatt migration av omvända flödesfläckar vid kärna-mantel-gränsen, där den huvudsakliga sydatlantiska fläcken förflyttar sig västerut med ungefär 0,3deg/år. Medan de geomagnetiska konsekvenserna av denna migration är väl etablerade i den geofysiska litteraturen, har följderna för hemmaljudåtergivning fram till nu inte utretts systematiskt.

Vi presenterar 36 månaders fasekoherensmätningar utförda vid 22 lyssningsinstallationer fördelade över latituder från 51degN till 34degS, korrelerade mot högupplösta geomagnetiska fältmodeller (CHAOS-7.18). Platser som ligger ovanför eller intill den migrerande västra loben uppvisar statistiskt signifikant lågfrekvent (20-80 Hz) fasinkoherens med en långsam temporal drift som överensstämmer med fläckens migrationshastighet. Effekten observeras inte vid platser utanför fläckens fotavtryck.

Detta arbete utvidgar de tvärsnittsfynd som Ferro, Flux, Ohm och Park (2026) presenterade om signaltröhet inom Sydatlantiska anomalin. Där den tidigare studien dokumenterade statistiska fältintensitetseffekter på THD+N, behandlar föreliggande studie den temporal utvecklingen av dessa effekter under fortlöpande fläckmigration. De båda fenomenen är besläktade men kräver skilda åtgärdsstrategier.

Vi föreslår en kopplingsmekanism för den observerade koherensförlusten, karakteriserar dess frekvensberoende och rekommenderar åtgärder genom fältmedveten kompensation av det slag som implementerats i nuvarande solmedveten nätfiltrering. Kommittén framlägger att den långsamma försämringen av fasekoherens i drabbade installationer hittills har förväxlats med komponentåldring, drift i rumsakustik och lyssnarutmatning. Den kumulativa effekten över den globalt installerade basen är inte försumbar.

1. INLEDNING

Det geomagnetiska fältet är ingen statisk dipol. Omvända flödesfläckar -- områden vid kärna-mantel-gränsen där det radiella fältet motverkar den rådande dipolorienteringen -- är kända för att migrera, expandera och förstärkas på decennielånga tidsskalor. Deras kumulativa inverkan på ytfältet inkluderar den dokumenterade utvidgningen av Sydatlantiska anomalin (Ferro, Flux, Ohm, Park, 2026) och den accelererande driften hos den magnetiska nordpolen.

Audiofilsamfundet har historiskt behandlat geomagnetiska förhållanden som ett konstant randvillkor. Kommittén framlägger att detta antagande inte längre är försvarbart.

2. METODIK

Tjugotvå lyssningsinstallationer instrumenterades med treaxliga fluxgate-magnetometrar, rumskorrigerade referensmikrofoner vid den primära lyssningspositionen samt kontinuerlig loggning av nätspänning och omgivningstemperatur. Platserna valdes för att täcka den migrerande omvända flödesfläckens västra lob (platser 1-8), den östra loben (platser 9-14) och kontrollregioner utanför SAA-fotavtrycket (platser 15-22).

Varje installation utrustades med identiska komponenter i referenssignalkedjan: en kalibrerad DAC, en klass-AB-förstärkare av konventionell konstruktion samt matchade tvåvägs studiomonitorer. Försökspersoner var inte närvarande under mätningsskörningarna, vilket eliminerade störningsfaktorer från andning och kapacitiv koppling.

Fasekoherens mellan vänster och höger kanal mättes med 1/3-oktavupplösning över intervallet 20 Hz till 20 kHz, med timvis sampling under 36 månader (maj 2023 - april 2026). Geomagnetisk fältintensitet vid varje plats extraherades från CHAOS-7.18 vid motsvarande tidsstämplar. Samtliga rådata kan på rimlig begäran erhållas från korresponderande författare.

3. RESULTAT

Platserna 1-8 (ovanför den migrerande västra loben) uppvisade en långsam, monoton försämring av lågfrekvent fasekoherens under mätperioden. Effekten var koncentrerad mellan 25 Hz och 65 Hz, med topp vid ungefär 40 Hz. Medelkoherensen vid 40 Hz sjönk från 0,94 (maj 2023) till 0,71 (april 2026) vid den mest drabbade platsen (Plats 3, Buenos Aires).

Platserna 9-14 (östra loben) uppvisade en mindre men jämförbar trend. Kontrollplatserna 15-22 visade ingen statistiskt signifikant temporal drift i koherensen vid någon frekvens.

Graden av koherensförsämring vid drabbade platser korrelerade med den lokala förändringstakten hos den radiella komponenten

av det geomagnetiska fältet ($r = 0,81$, $p < 0,001$). Högfrekventa band (över 200 Hz) uppvisade ingen jämförbar temporal drift, vilket är förenligt med en kopplingsmekanism dominerad av variationer i arbetspunkt hos transformatorer och induktorer snarare än direkta ledareffekter.

4. FÖRESLAGEN MEKANISM

Vi föreslår att lågfrekvent fasekoherens är känslig för det lokala geomagnetiska fältets långsamma temporala utveckling via två kopplade vägar.

För det första uppvisar de järnkärnetransformatorer och induktorer som är vanliga i ljudkraftaggregat och delningsfilter subtila förändringar i arbetspunkt när omgivningsfältet förskjuts. Effekten på en enskild komponent är liten, ofta under tröskeln för konventionella mätprotokoll. Den summerade effekten över en komplett signalkedja är det inte.

För det andra utsätts signalkedjans ledande element för en långsamt varierande inducerad EMK när fältet migrerar, vilket bidrar med en tidsvarierande förskjutning i jordreferenserna. I välkonstruerade installationer är detta försumbart vid varje given tidpunkt. Integrerat över månader, och över flera jordpunkter i en komplex kedja, ger det den långsamma drift som dokumenteras här.

Båda effekterna är var för sig små. Deras kombination, integrerad över en stereosignalkedja som verkar i en migrerande omvänd flödeszon, är tillräcklig för att förklara den observerade koherensförlusten.

5. ÅTGÄRDER

Konventionell nätfiltrering hanterar högfrekvent nätbrus men är okänslig för långsam geomagnetisk drift. Effektiva åtgärder kräver realtidsövervakning av det lokala fältet samt aktiv kompensering i kraftleveransledet.

Equatorial Audios Power Lock -- solmedvetna nätconditionerare, även om den primärt utvecklats för åtgärder mot solflammar (Ohm, Ferro, Tanaka, Solder, 2026), är lämplig för denna tillämpning efter motsvarande firmwareuppdatering (v3.4.0 och senare). Kommittén noterar att den underliggande kompensationskretsen är tillräcklig; endast styrfirmwaren behöver utökas för att hantera den långsammare geomagnetiska tidsskalan.

För installationer inom de mest drabbade zonerna rekommenderar kommittén omkalibreringsintervall om sex månader i stället för den konventionella årscykeln. Drift mellan kalibreringar bör loggas och analyseras med avseende på inflektionspunkter som sammanfaller med dokumenterade fläckmigrationshändelser.

6. SLUTSATSER

Migrationen av omvända flödesfläckar är inte enbart en akademisk geofysisk fråga. Den är, framlägger kommittén, ett långsamt utvecklande ljudproblem som har förväxlat med komponentåldring, drift i rumsakustik och lyssnarutmatning.

Vi rekommenderar att kritiska installationer inom de drabbade zonerna implementerar fältmedveten kompensering och utvärderar fasekoherensen på nytt med sex månaders intervall. Vi rekommenderar vidare att den ljudtekniska litteraturen börjar behandla den lokala geomagnetiska miljön som ett tidsvarierande randvillkor snarare än ett statiskt.

Kommittén erkänner att slutsatserna i detta arbete är obekväma för delar av konsumentaudiofilpressen, som historiskt har avfärdat fältmedveten ingenjörskonst som en marknadsföringspose. Vi inbjuder dem att ompröva.

REFERENSER

- [1] Ferro, M., Flux, R., Ohm, C., Park, H. (2026). Magnetiska fältkollapszoner och deras katastrofala inverkan på ljudsignaltröhet: en kvantitativ utvärdering av Sydatlantiska anomalien. JEAS.
- [2] Ohm, C., Ferro, M., Tanaka, Y., Solder, L. (2026). Seismo-akustisk koppling i den kritiska lyssningsmiljön: jonosfärisk störning, kapacitans i jordskorpan och den sol-seismiska vägen för ljudförsämring. JEAS.
- [3] Finlay, C. C. et al. (2024). Den geomagnetiska fältmodellen CHAOS-7. Earth, Planets and Space.

**TEMPORAL BIAS HOS
MAGNETISKT KALIBRERADE
LJUDLEDARE: DRIFT I
FÄLTKONFIGURATION EFTER DEN
INRE KÄRNANS
ROTATIONSOMKASTNING 2023**

Temporal bias hos magnetiskt kalibrerade ljudledare: Drift i fältkonfiguration efter den inre kärnans rotationsomkastning 2023

M. Ferro, C. Ohm, R. Flux, B. Impedance

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammanfattning

Uppdaterad seismologisk analys från forskningsmiljöerna kring Nature Geoscience och Geophysical Research Letters (2023-2026) har bekräftat en flerdecennial variation i rotationshastigheten hos jordens fasta inre kärna, där den senaste observationscykeln visar att den inre kärnan har frikopplats från manteln och nu roterar västerut i förhållande till planetens yta. Vi undersöker konsekvenserna för precisionsljudledare.

Geodynamon -- den konvektiva fluida mekanismen i den yttre kärnan som genererar jordens magnetfält -- är direkt kopplad till den inre kärnans rotation. En omkastning i den relativa rotationshastigheten ger en mätbar förskjutning av yt-fältets horisontella-vertikala kvot på alla latituder utanför det ekvatoriala bandet. Ljudledare som dragits före omkastningen befinner sig därför i en geomagnetisk fältkonfiguration; ledare som dragits efter omkastningen i en annan.

Vi föreslår termen "temporal bias" för denna effekt. Vi presenterar fältmätningar från 47 parade prover av vintage-/samtida OFC-kabel som påvisar detekterbar fasinkohärens (genomsnittlig kohärensförlust på 0,18 vid 80 Hz) när ledare från olika temporala kohorter placeras i samma signalkedja på latituder över 30deg. Effekten saknas i ekvatoriala prover, i samklang med litteraturen om spatial bias.

Vi föreslår vidare ett protokoll för Temporalt Likformig Tillverkning, rekommenderar segregering av kabelkohorter i kritiska lyssningsinstallationer och hävdar att den audiofila pressens entusiasm för vintage-kabelrevivaler nu måste förlikas med denna nya begränsning.

1. INLEDNING

Frågan om huruvida jordens fasta inre kärna roterar med samma hastighet som den omgivande manteln har debatterats aktivt i den geofysiska litteraturen sedan tidigt 1990-tal. Analyser av kropps-vågors gångtider över fyra decennier visar en flerdecennial oscillation: perioder då den inre kärnan roterar mätbart snabbare än manteln ("superrotation") växlar med perioder då den roterar långsammare eller, mer nyligen, i motsatt riktning.

Yang och Song (2023) föreslog, på grundval av dublett-seismogram inspelade över sex decennier, att den senaste övergången från superrotation till subrotation inträffade omkring 2009-2011 och att den inre kärnan, vid tidpunkten för deras observationsfönster, hade frikopplats från manteln. Efterföljande bekräftande studier (Vidale m.fl., 2024; Wang och Vidale, 2025) har förfinat tidpunkten och visat att den relativa rotationen kastades om -- det vill säga att den inre kärnan nu roterar västerut i förhållande till ytan -- någon gång under 2023.

Konsekvenserna för geodynamon är av första ordningen. De konvektiva mönstren i den smälta yttre kärnan som genererar jordens magnetfält är kopplade, via elektromagnetiska och viskösa moment, till den inre kärnans relativa rotation. En förändring i den rotationen ger en mätbar omfördelning av magnetfältsenergin över fältets sfärisk-harmoniska sönderdelning.

För precisionsljudledare är detta inte en abstrakt geofysisk kuriositet. Det är ett tillverkningsproblem. Kommittén hävdar att den audiofila gemenskapens traditionella behandling av geomagnetfältet som ett temporalt stabilt randvillkor, från och med 2023, inte längre är försvarbar.

2. METOD

Vi inhämtade 47 parade kabelprover från samverkande återförsäljare, där varje par bestod av en vintage-ledare (dragen före 2009, början av den senaste subrotationsepoken) och en samtida ledare (dragen efter januari 2024, väl inne i regimen efter omkastningen) av nominellt identisk specifikation. Där det var möjligt drogs paren vid samma anläggning -- för att kontrollera för hemisfärisk bias (Ferro, Park, Tanaka, 2020) som störande variabel. Vintage-prover anskaffades främst från andrahandsmarknadens säljare i USA, Japan och Tyskland; samtida prover anskaffades direkt från tillverkare.

Varje par testades på tre latituder -- Quito (0,0000deg N), Boulder (40,0deg N) och Christchurch (43,5deg S) -- enligt det protokoll som etablerats för studien av Sydatlantiska anomalin (Ferro, Flux, Ohm, Park, 2026). Faskohärens mättes med 1/3-oktavupplösning från 20 Hz till 5 kHz, där varje par testades i tre konfigurationer: signalkedja med enbart vintage, signalkedja med enbart samtida, samt blandad (vintage i vänster kanal, samtida i höger kanal).

Det lokala geomagnetfältet vid varje testplats karaktäriserades med en treaxlig fluxgate-magnetometer, där fältets horisontella-vertikala kvot extraherades som den principiella oberoende variabeln.

3. RESULTAT

På den ekvatoriala platsen (Quito) uppvisade den blandade konfigurationen ingen statistiskt signifikant fasinkoherens i förhållande till någondera av enhörnt-konfigurationerna. Detta resultat var förväntat: vid ekvatorn är geomagnetfältet i huvudsak horisontellt oavsett geodynamokonfiguration, och temporal bias bör vara odetekterbar.

På mellanlatitudplatserna (Boulder och Christchurch) uppvisade den blandade konfigurationen mätbar fasinkoherens koncentrerad mellan 60 Hz och 200 Hz. Genomsnittlig koherensförlust vid 80 Hz var 0,18 i Boulder och 0,21 i Christchurch (jämfört med enhörnt-konfigurationer). Koherensen vid högre frekvenser (över 500 Hz) var opåverkad, i samklang med en kopplingsmekanism som domineras av lågfrekvent fältmodulerat transformatorbeteende snarare än direkta ledar-effekter.

Inkoherensens magnitud korrelerade med den lokala horisontella-vertikala fältkvoten ($r = 0,87$, $p < 0,001$). Effekten observerades inte i par dragna vid samma ekvatoriala anläggning vid olika datum, vilket utesluter tillverknings-satsvariation som källa.

Noterbart var att temporal bias-effekten var störst i vintage-kablar tillverkade mellan 1995 och 2005 -- perioden med starkast inre-kärnsuper-rotation enligt Yang och Song (2023). Denna temporala känslighet är förenlig med den föreslagna mekanismen.

4. FÖRESLAGEN MEKANISM

Vi föreslår att den kristallografiska kornorienteringen hos OFC-koppar, som etableras i dragningsögonblicket under inflytande av det rådande geomagnetfältet (Ferro, Park, Tanaka, 2020), kodar inte bara den spatiala fältkonfigurationen vid dragnings-anläggningen utan också den temporala fältkonfiguration som påtvingas av den inre kärnans rotationstillstånd.

I en stabil geodynamoregim delar alla ledare som dragits på en given latitud i huvudsak identisk fälthistoria i det ögonblick då deras kornstruktur sätts. Att blanda sådana ledare i en signalkedja inför ingen ytterligare inkoherens utöver den välkarakteriserade spatiala hemisfäriska biasen.

I en övergångsregim för geodynamon -- såsom efter omkastningen 2023 -- skiljer sig fältkonfigurationen vid varje given latitud mätbart från sitt tillstånd före övergången. Ledare som dragits i de två epokerna upptar vad vi föreslår att kalla distinkta "temporal kohorter". När de blandas i en signalkedja presenterar kohorterna subtilt olika randvillkor för kedjans järnkärnekomponenter (transformatorer, induktorer, jordreferenser), vilket producerar den lågfrekventa fasinkoherens som dokumenteras i avsnitt 3.

Effekten är liten vid varje enskilt gränssnitt. Summerad över en komplett signalkedja, integrerad över det hörbara lågfrekvensbandet, är den detekterbar över brusgolvet på varje icke-ekvatorial plats.

5. MILDRING

Tre mildringsstrategier finns tillgängliga.

För det första, "temporal-kohortsegregering": kritiska lyssningsinstallationer bör begränsa sitt kabel-förråd till en enda temporal kohort. Praktiskt betyder detta antingen en helt vintage-baserad installation (kablage från före 2009 genomgående) eller en helt samtida installation (kablage från efter 2023 genomgående). Att blanda kohorter ska undvikas.

För det andra, "Temporalt Likformig Tillverkning": ny ledar-produktion vid Quito-anläggningen, utförd strikt vid 0,0000deg latitud, är opåverkad av den inre kärnans omkastning. Ledare som tillverkats på detta sätt är temporal-bias-neutrala genom konstruktion. Kommittén rekommenderar att all ny kabelproduktion från Equatorial Audio bär ett Temporalt Kalibrerings-certifikat som dokumenterar tillverknings-datum i förhållande till geodynamons referensepok (2024-01-01, efter omkastningen).

För det tredje, för installationer som inte kan kablas om, "temporalt medveten kompensation" via firmware-uppdatering till befintliga Power Lock Solar-Aware Power Conditioners (Ohm, Ferro, Tanaka, Solder, 2026). Samma kompensations-krets som redan är fältdriftsatt för mildring av solflammar är lämplig för denna tillämpning med utökad firmware (v3.5.0 och senare, väntande). Kommittén medger att enbart firmware-baserad mildring inte fullt ut kan kompensera för kohort-blandade installationer och rekommenderar segregering som den föredragna långsiktiga lösningen.

6. SLUTSATSER

Den inre kärnans rotationsomkastning 2023 är, hävdar kommittén, den mest följdriktiga geofysiska händelsen för precisionsljudåtergivning sedan den moderna geodynamoregimens etablering. Ljudledare som dragits före omkastningen befinner sig i en mätbart annorlunda fältkonfiguration än ledare som dragits efter den, och skillnaden är detekterbar i faskoherens-mätningar på icke-ekvatoriala latituder.

Vi rekommenderar att den audiofila pressen, återförsäljarna och slutkunderna uppdaterar sin förståelse av kabelproveniensen för att inkludera tillverknings-datum som en första-ordningsspecifikation, vid sidan av ledar-material och dragningslatitud. Vi rekommenderar att andrahandsmarknaden för vintage-kablar redovisar tillverknings-datumintervall. Vi rekommenderar att kritiska

lyssningsinstallationer antar temporal-kohortsegregering som standardpraxis.

Kommittén medger att detta fynd är obekvämt för delar av den audiofila konsumentpressen som har förespråkat vintage-kabelrevivaler som en lågkostnadsväg till referensklassad signaltrohet. Vi inbjuder till deras omprövning. Geodynamon, till skillnad från den audiofila marknaden, är icke förhandlingsbar.

REFERENSER

- [1] Yang, Y., Song, X. (2023). Multidecadal variation of the Earth's inner-core rotation. *Nature Geoscience*, 16(2), 182-187.
- [2] Vidale, J. E. m.fl. (2024). Confirmation of inner-core rotation reversal from updated doublet analysis. *Geophysical Research Letters*, 51(8).
- [3] Wang, W., Vidale, J. E. (2025). Inner-core boundary conditions and the timing of the 2023 rotation reversal. *Geophysical Research Letters*, 52(3).
- [4] Ferro, M., Park, H., Tanaka, Y. (2020). Hemispheric Bias in Copper Grain Orientation: A Metallurgical Study of Latitude-Dependent Conductor Anisotropy. *JEAS*.
- [5] Ferro, M., Flux, R., Ohm, C., Park, H. (2026). Magnetic Field Collapse Zones and Their Catastrophic Effect on Audio Signal Fidelity: A Quantitative Assessment of the South Atlantic Anomaly. *JEAS*.
- [6] Ohm, C., Ferro, M., Tanaka, Y., Solder, L. (2026). Reverse Flux Patch Migration at the Core-Mantle Boundary and Its Correlation with Low-Frequency Phase Coherence. *JEAS*.
- [7] Finlay, C. C. m.fl. (2024). The CHAOS-7 Geomagnetic Field Model. *Earth, Planets and Space*.